

Mateu

¹ Libri i gjenealogjisë së Jezu Krishtit, birit të Davidit, birit të Abrahamit. ² Abrahamit i lindi Isaku; Isakut i lindi Jakobi; Jakobit i lindi Juda dhe vëllezërit e tij. ³ Judës i lindi nga Tamara Faresi dhe Zara; Faresit i lindi Esromi; Esromit i lindi Arami; ⁴ Aramit i lindi Aminadabi; Aminadabit i lindi Naasoni; Naasonit i lindi Salmoni. ⁵ Salmonit i lindi Boozi nga Rahabi; Boozit i lindi Obedi nga Ruthi; Obedit i lindi Jeseu. ⁶ Jeseut i lindi Davidi mbret; mbretit David i lindi Salomoni nga ajo që kishte qenë bashkëshortja e Urias. ⁷ Salomonit i lindi Roboami; Roboamit i lindi Abia; Abias i lindi Asai. ⁸ Asait i lindi Jozafati; Jozafatit i lindi Jorami; Joramit i lindi Ozia. ⁹ Ozias i lindi Joatami; Joatamit i lindi Akazi; Akazit i lindi Ezekia. ¹⁰ Ezekias i lindi Manaseu; Manaseut i lindi Amoni; Amonit i lindi Josia. ¹¹ Josias i lindi Jekonia dhe vëllezërit e tij në kohën e internimit në Babiloni. ¹² Pas internimit në Babiloni Jekonias i lindi Salatieli; Salatielit i lindi Zorobabeli. ¹³ Zorobabelit i lindi Abiudi; Abiudit i lindi Eliakimi; Eliakimit i lindi Azori. ¹⁴ Azorit i lindi Sadoku; Sadokut i lindi Akimi; Akimit i lindi Eliudi. ¹⁵ Eliudit i lindi Eleazari, Eleazarit i lindi Matthani, Matthanit i lindi Jakobi. ¹⁶ Jakobit i lindi Jozefi, bashkëshorti i Marisë, nga e cila lindi Jezusi, që quhet Krisht. ¹⁷ Kështu të gjithë brezat nga Abrahami deri te Davidi bëhen katërmbëdhjetë breza; dhe, nga Davidi deri te internimi në Babiloni, katërmbëdhjetë breza;

dhe, nga internimi në Babiloni deri te Krishti, katërbëdhjetë breza. ¹⁸ Tani lindja e Jezu Krishtit ndodhi në këtë mënyrë: Maria, nëna e tij, i ishte premtuar Jozefit, por para se të fillonin të rrinin bashkë, mbeti shtatzënë nga Frymën e Shenjtë. ¹⁹ Atëherë Jozefi, i fejuari i saj, i cili ishte njeri i drejtë dhe nuk donte ta poshtëronte botërisht, vendosi ta linte fshehtas. ²⁰ Por, ndërsa bluante me vete këto çështje, ja që iu shfaq në ëndërr një engjell i Zotit dhe i tha: “Jozef, bir i Davidit, mos ki frikë ta marrësh me vete Marinë si gruan tënde, sepse ç’është ngjizur në të është vepër e Frymës së Shenjtë. ²¹ Dhe ajo do të lindë një djalë dhe ti do t’i vësh emrin Jezus, sepse ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre”. ²² E gjithë kjo ndodhi që të përmbushej fjala e Zotit, e thënë me anë të profetit që thotë: ²³ “Ja, virgjëresha do të mbetet shtatzënë dhe do të lindë një djalë, të cilit do t’i venë emrin Emanuel, që do të thotë: “Zoti me ne””. ²⁴ Dhe Jozefi, si u zgjua nga gjumi, veproi ashtu siç e kishte urdhëruar engjëlli i Zotit dhe e mori pranë vetës gruan e tij; ²⁵ por ai nuk e njohu, derisa ajo lindi djalin e saj të parëlindur, të cilit ia vuri emrin Jezus.

2

¹ Pasi Jezusi lindi në Bethlehem të Judesë në kohën e mbretit Herod, ja që disa dijetarë nga lindja arritën në Jeruzalem, ² duke thënë: “Ku është mbreti i Judenjve, që ka lindur? Sepse pamë yllin e tij në Lindje dhe erdhëm për ta adhuruar”. ³ Mbreti Herod, kur dëgjoji këto fjalë, u shqetësua, dhe bashkë me të mbarë Jeruzalemi. ⁴ Dhe,

mbasi i mblodhi të gjithë krerët e priftërinjve dhe skribët e popullit, i pyeti ku duhet të lindte Krishti. ⁵ Dhe ata i thanë: “Në Bethlehem të Judesë, sepse kështu është shkruar nëpërmjet profetit: ⁶ “Dhe ti, Bethlehem, tokë në Jude, nuk je aspak më e parendësishmja ndër princat e Judesë, sepse nga ti do të dalë një udhëheqës, që do të kullotë popullin tim, Izraelin””. ⁷ Atëherë Herodi i thirri fshehurazi dijetarët, dhe i pyeti me hollësi se kur e kishin parë yllin për herë të parë. ⁸ Dhe i dërgoi në Bethlehem dhe tha: “Shkoni dhe pyesni me kujdes për fëmijën; dhe, kur ta gjeni, më njoftoni që të vij edhe unë ta adhuroj”. ⁹ Dhe ata, pasi e dëgjuan mbretin, u nisën; dhe ja, ylli që kishin parë në lindje u shkonte përpara atyre derisa u ndal përmbi vendin ku ndodhej fëmija. ¹⁰ Ata, kur e panë yllin, u gëzuan me gëzim shumë të madh. ¹¹ Dhe, mbasi hynë në shtëpi, panë fëmijën me Marien, nënën e tij, dhe ranë përmbys dhe e adhuruan. Pastaj hapën thesaret e tyre dhe dhuruan: ar, temjan dhe mirrë. ¹² Pasi Perëndia i udhëzoi në ëndërr që të mos ktheheshin te Herodi, ata u kthyen në vendin e tyre nga një rrugë tjetër. ¹³ Tani pasi u nisën Dijetarët, ja një engjëll i Zotit iu shfaq në ëndërr Jozefit dhe i tha: “Çohu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe ik në Egjipt, dhe rri aty deri sa të të lajmëroj, sepse Herodi do ta kërkojë fëmijën për ta vrarë”. ¹⁴ Jozefi, pra, u zgjua, mori fëmijën dhe nënën e tij natën dhe iku në Egjipt. ¹⁵ Dhe qëndroi aty deri sa vdiq Herodi, që të përmbushet ç’ ishte thënë nga Zoti me anë të profetit: “E thirra birin tim nga Egjipti”. ¹⁶ Atëherë Herodi, duke parë se dijetarët e kishin mashtruar, u zemërua fort

dhe urdhëroi të vriten të gjithë fëmijët meshkuj që ishin në Bethlehem dhe në tërë rrethinën e tij, nga dy vjeç e poshtë, ¹⁷ Atëherë u përmbush ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit Jeremi që thotë: ¹⁸ “Në Ramë u dëgjua një klithmë, një vaje një qarje dhe gjëmë e madhe; Rakela vajton bijtë e saj dhe nuk pranon të ngushëllohet, sepse ata nuk janë më”. ¹⁹ Pasi vdiq Herodi, ja një engjëll i Zotit i shfaqet në ëndërr Jozefit në Egjipt, ²⁰ dhe i thotë: “Çohu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe shko në vendin e Izraelit, sepse ata që donin ta vrisnin fëmijën kanë vdekur”. ²¹ Dhe ai u çua, mori fëmijën dhe nënën e tij dhe shkoi në vendin e Izraelit; ²² por, kur dëgjoi se Arkelau mbretëronte në Judë në vend të Herodit, atit të tij, pati frikë të shkojë atje. Dhe, mbasi u udhëzua nga Perëndia në ëndërr, iku në krahinën e Galilesë, ²³ dhe, mbasi arriti atje, zuri vend në një qytet që quhej Nazaret, që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profetët: “Ai do të quhet Nazareas”.

3

¹ Tani në ato ditë erdhi Gjon Pagëzori, që predikonte në shkretëtirën e Judesë, ² dhe thoshte: “Pendohuni, sepse mbretëria e qiejve është afër!” ³ Dhe në fakt për Gjonin kishte folur profeti Isaia kur tha: “Një zë i atij që bërtet në shkretëtirë: “Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e tij!””. ⁴ Tani Gjoni vet kishte veshur një rrobë prej leshi të devesë dhe një brez prej lëkure në bel; ai ushqej me karkaleca dhe mjaltë të egër. ⁵ Në atë kohë njerëzit e Jeruzalemit, nga gjithë Judeja dhe nga krahina e Jordanit rendnin tek ai,

⁶ dhe pagëzoheshin nga ai, në Jordan duke rrëfyer mëkatet e tyre. ⁷ Por ai, kur pa se shumë farisenj dhe saducenj po vinin për t'u pagëzuar tek ai, u tha atyre: “Pjellë nepërkash, kush ju ka mësuar t'i arratiseni zemërimit që po vjen? ⁸ Jepni pra fryte të denja të pendesës! ⁹ Dhe mos t'ju shkojë mendja të thoni me vete: “Ne kemi Abrahamin për atë”; sepse unë po ju them se Perëndia mund të nxjerrë bij të Abrahamit edhe prej këtyre gurëve. ¹⁰ Dhe tashmë sëpata është në rrënjën e drurëve; çdo dru, pra, që nuk jep fryt të mirë, do të pritet dhe do të hidhet në zjarr. ¹¹ Unë po ju pagëzoj me ujë, për pendim; por ai që vjen pas meje është më i fortë se unë, dhe unë nuk jam i denjë as të mbaj sandalet e tij; ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarrin. ¹² Ai mban në dorë terploten dhe do ta pastrojë plotësisht lëmin e tij; grurin e tij do ta mbledhë në hambar, por bykun do ta djegë me zjarr të pashueshëm”. ¹³ Atëherë erdhi Jezusi nga Galileja në Jordan te Gjoni për t'u pagëzuar prej tij. ¹⁴ Por Gjoni e kundërshtoi fort duke i thënë: “Mua më duhet të pagëzohem prej teje dhe ti po vjen tek unë?”. ¹⁵ Dhe Jezusi, duke iu përgjigjur, u tha: “Lejo të bëhet për tani, sepse në këtë mënyrë përmbushim çdo drejtësi”. Atëherë ai e lejoi. ¹⁶ Dhe Jezusi, sapo u pagëzua, doli nga uji; dhe ja, qiejt iu hapën, dhe ai pa Frymën e Perëndisë duke zbritur si një pëllumb e duke ardhur mbi të; ¹⁷ dhe ja një zë nga qielli që tha: “Ky është Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur”.

4

¹ Atëherë Fryma e çoi Jezusin në shkretëtirë, që

djalli ta tundonte. ² Dhe, mbasi agjëroi dyzet ditë e dyzet net, në fund e mori uria. ³ Atëherë tunduesi, pasi iu afrua, i tha: “Në qoftë se je Biri i Perëndisë, thuaj që këta gurë të bëhen bukë”. ⁴ Por ai, duke iu përgjigjur, tha: “Është shkruar: “Njeriu nuk rron vetëm me bukë, por me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë””. ⁵ Atëherë djalli e çoi në qytetin e shenjtë dhe e vendosi në majë të tempullit ⁶ dhe i tha: “Nëse je Biri i Perëndisë, hidhu poshtë, sepse është shkruar: “Ai do t’u japë urdhër engjëjve të tij për ty; edhe ata do të mbajnë mbi duart e tyre që të mos ndeshësh me këmbën tënde ndonjë gur””. ⁷ Jezusi i tha: “Është shkruar gjithashtu: “Mos e tundo Zotin, Perëndinë tënd””. ⁸ Djalli e çoi sërish mbi një mal shumë të lartë dhe i tregoi të gjitha mbretëritë e botës dhe lavdinë e tyre, ⁹ dhe i tha: “Unë do të t’i jap të gjitha këto, nëse ti bie përmbys para meje dhe më adhuron”. ¹⁰ Atëherë Jezusi i tha: “Shporru, Satan, sepse është shkruar: “Adhuro Zotin, Perëndinë tënde, dhe shërbeji vetëm atij””. ¹¹ Atëherë djalli e la; dhe ja, u afruan engjëjt dhe i shërbenin. ¹² Jezusi, mbasi dëgjoi se Gjonin e kishin futur në burg, u tërhoq në Galile. ¹³ Pastaj la Nazaretin dhe shkoi të banojë në Kapernaum, qytet bregdetar, në kufijtë të Zabulonit dhe të Neftalit, ¹⁴ që të përmbushej ç’ ishte thënë nëpërmjet profetit Isaia kur tha: ¹⁵ “Toka e Zabulonit, toka e Neftalit, mbi bregun e detit, krahina përtej Jordanit, Galileja e paganëve, ¹⁶ populli që dergjej në errësirë ka parë një dritë të madhe, dhe përmbi ata që dergjeshin në krahinë dhe në hijen e vdekjes, doli drita”. ¹⁷ Që nga ajo kohë Jezusi fil-

loi të predikojë dhe të thotë: “Pendohuni, sepse mbretëria e qiejve është afër!”. ¹⁸ Duke ecur gjatë bregut të detit të Galilesë, Jezusi pa dy vëllezër: Simonin, të quajtur Pjetër, dhe Andrean, të vëllanë, të cilët po hidhnin rrjetën në det, sepse ishin peshkatarë; ¹⁹ dhe u tha atyre: “Ndiq mëni dhe unë do t’ju bëj peshkatarë njerëzish”. ²⁰ Dhe ata i lanë menjëherë rrjetat dhe e ndoqën. ²¹ Dhe, duke vazhduar rrugën, pa dy vëllezër të tjerë: Jakobin, birin e Zebedeut dhe Gjonin, vëllanë e tij, në barkë bashkë me Zebedeun, atin e tyre, duke ndrequr rrjetat; dhe i thirri. ²² Dhe ata lanë menjëherë barkën dhe atin e tyre dhe i shkuan pas. ²³ Jezusi shkante kudo nëpër Galile, duke mësuar në sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë dhe duke shëruar çdo sëmundje dhe çdo lëngatë në popull. ²⁴ Dhe fama e tij u përhap në gjithë Sirinë; dhe i sillnin të gjithë të sëmurët që vuanin nga lëngata dhe dhimbje të ndryshme, të demonizuar, epileptikë dhe paralitikë; dhe ai i shëronte. ²⁵ Dhe një mori e madhe njerëzish i shkante pas, nga Galileja, nga Dekapoli, nga Jeruzalemi, nga Judeja dhe nga përtej Jordanit.

5

¹ Dhe ai, kur pa turmat, u ngjit në mal dhe, pasi u ul, iu afruan dishepujt e tij. ² Atëherë ai hapi gojën dhe i mësoi duke u thënë: ³ “Lum skamësit në frymë, sepse e tyre është mbretëria e qiejve. ⁴ Lum ata që vajtojnë, sepse ata do të ngushëllohen. ⁵ Lum ata që janë zemërbutë, sepse ata do ta trashëgojnë tokën. ⁶ Lum ata që janë të uritur dhe të etur për drejtësi, sepse ata do të

ngopen. ⁷ Lum ata që janë të mëshirshëm, sepse ata do të gjejnë mëshirë. ⁸ Lum ata që janë të pastër në zemër, sepse ata do ta shohin Perëndinë. ⁹ Lum ata që përpiqen për paqen, sepse ata do të quhen bij të Perëndisë. ¹⁰ Lum ata që janë përndjekur për hir të drejtësisë, sepse e tyre është mbretëria e qiejve. ¹¹ Lum ju kur do t'ju shajnë dhe do t'ju përndjekin dhe, duke gënjyer, do të thonë të gjitha të zezat kundër jush, për shkakun tim. ¹² Gëzohuni dhe ngazëllohuni, sepse shpërblimi juaj është i madh në qiej, sepse kështu i kanë përndjekur profetët që genë para jush”. ¹³ “Ju jeni kripa e tokës; por në qoftë se kripa bëhet e amësht, me se mund ta rifitojë shijen? Nuk vlen për asgjë, veçse për t'u hedhur dhe ta shkelin njerëzit. ¹⁴ Ju jeni drita e botës; një qytet i ngritur në majë të malit nuk mund të fshihet. ¹⁵ Po ashtu nuk ndizet një qiri për ta vënë nën babunë, por për ta vënë mbi shandan, dhe t'u bëjë dritë të gjithë atyre që janë në shtëpi. ¹⁶ Ashtu le të shndritë drita juaj para njerëzve, që të shohin veprat tuaja të mira dhe ta lëvdojnë Atin tuaj që është në qiej”. ¹⁷ “Mos mendoni se unë erdha për të shfuqizuar ligjin ose profetët; unë nuk erdha për t'i shfuqizuar, po për t'i plotësuar. ¹⁸ Sepse në të vërtetë ju them: Deri sa qielli dhe toka, të kalojnë asnjë jotë a asnjë pikë e ligjit nuk do të kalojnë, para se të plotësohet gjithçka. ¹⁹ Ai, pra, që do të shkelë një nga këto urdhërime më të vogla, dhe do t'u ketë mësuar kështu njerëzve, do të quhet më i vogli në mbretërinë e qiejve; kurse ai që do t'i vërë në praktikë dhe do t'ua mësojë të tjerëve, do të quhet i madh në mbretërinë

e qiejve. ²⁰ Prandaj unë po ju them: në qoftë se drejtësia juaj nuk është më e lartë nga ajo e skribëve dhe e farisenjve ju nuk do të hyni fare në mbretërinë e qiejve. ²¹ Ju keni dëgjuar se u qe thënë të lashtëve: “Mos vrisni”; dhe: “Kushdo që vret do t’i nënshtrohet gjyqit”; ²² por unë po ju them: “Kushdo që zemërohet pa shkak kundër vëllait të tij, do t’i nënshtrohet gjyqit; dhe kush i thotë vëllait të vet: “Rraka”, do t’i nënshtrohet sinedrit; dhe kush do t’i thotë: “Budalla”, do t’i nënshtrohet zjarrit të Gehenës. ²³ Nëse ti, pra, po paraqet ofertën tënde te altari, dhe atje kujtohesh se yt vëlla ka diçka kundër teje, ²⁴ lëre atje ofertën tënde para altarit dhe shko pajtohu më parë me vëllanë tënd; pastaj kthehu dhe paraqite ofertën tënde. ²⁵ Bëj një marrëveshje miqësore me kundërshtarit tënd, sa je në një rrugë me të, që kundërshtari yt të mos të dorëzojë te gjykatësi dhe gjykatësi të të dorëzojë te rojtari dhe ti të futesh në burg. ²⁶ Në të vërtetë të them se nuk do të da-lësh prej andej pa e paguar edhe qindarkën e fundit. ²⁷ Ju keni dëgjuar se të lashtëve u qe thënë: “Mos shkel kurorën”. ²⁸ Por unë po ju them se kushdo që shikon një grua për ta dëshiruar, ka shkelur kurorën me të në zemrën e vet. ²⁹ Në qoftë se syri yt i djathtë të çon në mëkat, hiqe dhe flake larg teje, sepse është më mirë për ty që të humbësh një nga gjymtyrët e tua se sa të hidhet në Gehenën gjithë trupi yt; ³⁰ dhe në qoftë se dora jote e djathtë të çon në mëkat, preje dhe hidhe larg teje, sepse është më mirë që të humbësh një nga gjymtyrët e tua se sa të hidhet në Gehena gjithë trupi yt. ³¹ Qe thënë gjithashtu: “Kush e lë gruan e tij, le t’i japë letrën e ndarjes”. ³² Por

unë po ju them: Kushdo që e përzë gruan e tij, me përjashtim të rastit të kurvërisë, e bën atë të shkelë kurorën; dhe kushdo që martohet me një grua të ndarë, shkel kurorën. ³³ Keni dëgjuar gjithashtu se të lashtëve u qe thënë: “Mos bëj betim të rremë; por plotëso premtimet për të cilat je betuar para Zotit”. ³⁴ Por unë po ju them: “Mos u betoni fare, as për qiellin, sepse është froni i Perëndisë, ³⁵ as për tokën, sepse është stol i këmbëve të tij, as për Jeruzalemin, sepse është qyteti i Mbretit të madh. ³⁶ Mos u beto as për kokën tënde, sepse nuk ke fuqi të zbardhësh ose të nxish qoftë edhe një fije floku; ³⁷ Por fjala jote të jetë: Po, po; jo, jo; gjithçka më tepër vjen nga i ligu. ³⁸ Ju keni dëgjuar se qe thënë: “Sy për sy dhe dhëmb për dhëmb”. ³⁹ Por unë po ju them: Mos i rezisto të ligut; madje, në qoftë se dikush të qëllon mbi faqen e djathtë, ktheja dhe tjetrën, ⁴⁰ dhe në qoftë se dikush do të të nxjerrë në gjyq për të të marrë tunikën, jepi edhe mantelin. ⁴¹ Dhe në qoftë se dikush të detyron të ecësh një milje, ti bëji dy me të. ⁴² Jepi atij që të kërkon, dhe mos refuzo t’i japësh atij që të kërkon hua. ⁴³ Ju keni dëgjuar se qe thënë: “Duaje të afërmin tënd dhe urreje armikun tënd”. ⁴⁴ Por unë po ju them: “Duani armiqtë tuaj, bekoni ata që ju mallkojnë, u bëni të mirë atyre që ju urrejnë, dhe lutuni për ata që ju keqtrajtojnë dhe ju përndjekin, ⁴⁵ për të qenë bij të Atit tuaj, që është në qiej, sepse ai bën të lindë diellin e tij mbi të mirët dhe mbi të këqijtë, dhe bën të bjerë shi mbi të drejtët dhe të padrejtët. ⁴⁶ Sepse, po të doni vetëm ata që ju duan, çfarë shpërblimi do të keni? A nuk bëjnë kështu

edhe tagrambledhësit? ⁴⁷ Dhe nëse përshendetni vetëm vëllezërit tuaj, çfarë bëni të veçantë? A nuk bëjnë kështu edhe tagrambledhësit? ⁴⁸ Jini, pra, të përkryer, ashtu siç është i përsosur Ati juaj, që është në qiej”.

6

¹ “Mos e jepni lëmoshën tuaj para njerëzve, me qëllim që ata t’ju admirojnë; përndryshe nuk do të shpërbleheni te Ati juaj, që është në qiej. ² Kur do të japësh lëmoshë, pra, mos i bjer borisë para teje, ashtu siç bëjnë hipokritët në sinagoga dhe në rrugët, për të qenë të nderuar nga njerëzit; në të vërtetë ju them, se ata tashmë e kanë marrë shpërblimin e tyre. ³ Madje kur jep lëmoshë, e majta jote të mos dijë ç’bën e djathta, ⁴ që lëmosha jote të jepet fshehurazi; dhe Ati yt, që shikon në fshehtësi, do të ta shpërblejë haptas. ⁵ Dhe kur ti lutesh, mos u bëj si hipokritët, sepse atyre u pëlqen të luten në këmbë në sinagoga dhe në sheshet e rrugëve, në mënyrë që njerëzit t’i shohin; në të vërtetë ju them se ata tashmë e kanë marrë shpërblimin e tyre. ⁶ Por ti, kur lutesh, futu në dhomëzën tënde, mbylle derën dhe lutju Atit tënd në fshehtësi; dhe Ati yt, që shikon në fshehtësi, do të ta shpërblejë publikisht. ⁷ Por kur ju luteni, mos përdorni përsëritje të kota siç bëjnë paganët, sepse ata mendojnë se do t’u plotësohet lutja se kanë përdorur shumë fjalë. ⁸ Mos u bëni, pra, si ata, sepse Ati juaj i di gjërat për të cilat keni nevojë, para se ju t’i kërkon. ⁹ Ju, pra, lutuni kështu: “Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri yt. ¹⁰ Ardhhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt në tokë si në qiell. ¹¹ Bukën tonë të përditshme

na e jep sot. ¹² Dhe na i fal fajet tona, ashtu siç ua falim ne fajtorëve tanë. ¹³ Dhe mos lejo të biem në tundim, por na çliro nga i ligu, sepse jotja është mbretëria dhe fuqia dhe lavdia përjetë. Amen". ¹⁴ Sepse në qoftë se ju ua falni njerëzve gabimet e tyre, Ati juaj qiellor do t'jua falë edhe juve; ¹⁵ por në qoftë se ju nuk ua falni njerëzve gabimet e tyre, as Ati juaj nuk do t'ua falë juve gabimet tuaja. ¹⁶ Dhe kur të agjëroni, mos u tregoni të pikëlluar si hipokritët; sepse ata shfytyrohen për t'u treguar njerëzve se agjërojnë; në të vërtetë ju them se ata tashmë e kanë marrë shpërblimin e tyre. ¹⁷ Kurse ti, kur të agjërosh, vajose kokën dhe laje fytyrën, ¹⁸ me qëllim që të mos u tregosh njerëzve se ti agjëron, por Atit tënd në fshehtësi; dhe Ati yt, i cili shikon në fshehtësi, do ta japë shpërblimin publikisht. ¹⁹ Mos mblidhni për vete thesare mbi tokë, ku i brejnë tenja dhe ndryshku, dhe ku vjedhësit shpërthejnë dhe vjedhin, ²⁰ përkundrazi mblidhni për vete thesare në qiell, ku as tenja as ndryshku nuk prishin dhe ku vjedhësit nuk shpërthejnë dhe nuk vjedhin. ²¹ Sepse ku është thesari juaj do të jetë edhe zemra juaj. ²² Drita e trupit është syri; në qoftë se syri yt është i pastër, gjithë trupi yt do të jetë i ndriçuar, ²³ por në qoftë se syri yt është i lig, gjithë trupi yt do të jetë në errësi; në qoftë se drita, pra, që është në ty është errësi, sa e madhe do të jetë errësira! ²⁴ Askush nuk mund t'u shërbejë dy zotërinjve, sepse ose do të urrejë njërën dhe do ta dojë tjetrin; ose do t'i qëndrojë besnik njerit dhe do të përçmojë tjetrin; ju nuk mund t'i shërbeni Perëndisë dhe mamonit. ²⁵ Prandaj po ju them:

mos u shqetësoni për jetën tuaj, për atë që do të hani ose do të pini, as për trupin tuaj, për atë që do të vishni. A nuk është vallë jeta më me vlerë se ushqimi dhe trupi më me vlerë se veshja? ²⁶ Vini re zogjtë e qiellit: ata nuk mbjellin, nuk korrin dhe nuk mbledhin në hambare; megjithatë Ati juaj qiellor i ushqen. A nuk vleni ju shumë më tepër se sa ata? ²⁷ Dhe cili nga ju, me gjithë kujdesin e tij, mund t'i shtojë shtatit të tij qoftë edhe një kubit të vetëm? ²⁸ Pse shqetësoheni për veshjen tuaj? Vini re si rriten zambakët e fushës: ata nuk lodhen dhe nuk tjerrin; ²⁹ dhe unë, pra, po ju them se Salomoni vetë, me gjithë lavdinë e tij, nuk ishte veshur si ndonjë nga ata. ³⁰ Tani nëse Perëndia e vesh kështu barin e fushës, që sot është dhe nesër hidhet në furrë, vallë nuk do t'ju veshë shumë më tepër ju, njerëz besimpakë? ³¹ Mos u shqetësoni, pra duke thënë: “Çfarë do të hamë ose çfarë do të pimë, ose me çfarë do të vishemi?”. ³² Sepse janë paganët ata që kërkojnë të gjitha këto gjëra; Ati juaj qiellor, pra, e di mirë se ju keni nevojë për të gjitha këto gjëra. ³³ Por para së gjithash kërkoni mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij dhe të gjitha këto gjëra do t'ju shtohen. ³⁴ Mos u brengosni, pra, për të nesërmen, sepse e nesërmja do të kujdeset vetë për vete. Secilës ditë i mjafton pikëllimi i vet”.

7

¹ “Mos gjykoni, që të mos gjykoheni. ² Sepse ju do të gjykoheni sipas gjykimit me të cilin ju gjykoni; dhe me masën me të cilën ju masni, do t'ju masin të tjerët. ³ Pse shikon lëmishten që është

në syrin e vëllait tënd dhe nuk shikon trarin që është në syrin tënd? ⁴ Ose, si mund t'i thuash vëllait tënd: "Dale të të heq lëmishten nga syri", kur ke një tra në syrin tënd? ⁵ O hipokrit, hiqe më parë trarin nga syri yt dhe pastaj shiko qartë për të nxjerrë lëmishten nga syri i vëllait tënd. ⁶ Mos u jepni qenve ç'është e shenjtë dhe mos i hidhni margaritarët tuaj para derrave, që të mos i shkelin me këmbë dhe të kthehen kundër jush dhe t'ju shqyejnë. ⁷ Lypni dhe do t'ju jepet; kërkoni dhe do të gjeni; trokitni dhe do t'ju çelet. ⁸ Sepse kush lyp merr, kush kërkon gjen dhe do t'i çelet atij që troket. ⁹ A ka midis jush ndonjë njeri që, po t'i kërkojë i biri bukë, t'i japë një gur? ¹⁰ Ose po t'i kërkojë një peshk, t'i japë një gjarpër? ¹¹ Në qoftë se ju, që jeni të këqij, dini t'u jepni dhurata të mira bijve tuaj, aq më tepër Ati juaj, që është në qiej, do t'u japë gjëra të mira atyre që ia kërkojnë. ¹² Gjithçka, pra, që ju dëshironi t'ju bëjnë njerëzit, ua bëni edhe ju atyre, sepse ky është ligji dhe profetët. ¹³ Hyni nga dera e ngushtë, sepse e gjërë është dera dhe e hapur është udha që të çon në shkatërrim, dhe shumë janë ata që hyjnë nëpër të. ¹⁴ Përkundrazi sa e ngushtë është dera dhe sa e vështirë është udha që çon në jetë! Dhe pak janë ata që e gjejnë! ¹⁵ Ruhuni nga profetët e rremë, të cilët vijnë te ju duke u shtënë si dele, por përbrenda janë ujqër grabitqarë. ¹⁶ Ju do t'i njihni nga frytet e tyre. A vilet vallë rrush nga ferrat ose fiq nga murrizat? ¹⁷ Kështu çdo dru i mirë jep fryte të mira; por druri i keq prodhon fryte të këqija. ¹⁸ Një dru i mirë nuk mund të japë fryte të këqija, as një dru i keq

të japë fryte të mira. ¹⁹ Çdo dru që nuk jep fryt të mirë pritet dhe hidhet në zjarr. ²⁰ Ju, pra, do t'i njihni profetët nga frytet e tyre. ²¹ Jo çdo njeri që më thotë: “Zot, Zot” do të hyjë në mbretërinë e qieve; por do të hyjë ai që kryen vullnetin e Atit tim që është në qiej. ²² Shumë do të më thonë atë ditë: “O Zot, o Zot, a nuk profetizuaam ne në emrin tënd, a nuk i dëbuam demonët në emrin tënd, a nuk kemi bërë shumë vepra të fuqishme në emrin tënd?”. ²³ Dhe atëherë unë do t'u sqaroj atyre: “Unë s'ju kam njohur kurrë; largohuni nga unë, ju të gjithë, që keni bërë paudhësi”. ²⁴ Prandaj, ai që i dëgjon këto fjalë të mia dhe i vë në praktikë, mund të krahasohet prej meje me një njeri të zgjuar, që e ka ndërtuar shtëpinë e tij mbi shkëmb. ²⁵ Ra shiu, erdhi përmytja, frynë erërat dhe u përplasën mbi atë shtëpi; por ajo nuk u shemb, sepse ishte themeluar mbi shkëmb. ²⁶ Përkundrazi ai që i dëgjon këto fjalë dhe nuk i vë në praktikë, do të krahasohet me një njeri budalla, që e ka ndërtuar shtëpinë e tij mbi rërë. ²⁷ Më pas ra shiu, erdhi përmytja, frynë erërat dhe u përplasën mbi atë shtëpi; ajo u shemb dhe rrënimi i saj qe i madh”. ²⁸ Tani kur Jezusi i mbaroi këto fjalë, turmat mbetën të habitura nga doktrina e tij, ²⁹ sepse ai i mësonnte, si një që ka autoritet dhe jo si skribët.

8

¹ Tani kur Jezusi zbriti nga mali, turma të mëdha e ndiqnin. ² Dhe ja, një lebroz erdhi dhe e adhuroi, duke thënë: “O Zot, po të duash, ti mund të më shërosh”. ³ Jezusi e shtriu dorën, e preku dhe i tha: “Po, unë dua, shërohu”. Dhe në atë

çast u shërua nga lebra e tij. ⁴ Atëherë Jezusi i tha: “Ruhu se ia tregon kujt; por shko, paraqitu te prifti, bëj flijimin që ka urdhëruar Moisiu, me qëllim që kjo të jetë dëshmi për ta”. ⁵ Kur Jezusi hyri në Kapernaum i erdhi një centurion duke iu lutur, ⁶ dhe duke thënë: “O Zot, shërbëtori im rri shtrirë në shtëpi i paralizuar dhe po vuan shumë”. ⁷ Dhe Jezusi i tha: “Do të vij dhe do ta shëroj”. ⁸ Centurioni duke u përgjigjur i tha: “Zot, unë nuk jam i denjë që ti të hysh nën strehën time; por thuaj vetëm një fjalë dhe shërbëtori im do të shërohet. ⁹ Sepse unë jam një njeri nën urdhërin e të tjerëve, dhe i kam ushtarët nën vete; dhe, po t’i them dikujt: “Shko”, ai shkon; dhe po t’i them një tjetri: “Eja”, ai vjen; dhe po t’i them shërbëtorit tim: “Bëje këtë”, ai e bën”. ¹⁰ Dhe Jezusi, kur i dëgjoi këto gjëra, u mrekullua dhe u tha atyre që e ndiqnin: “Në të vërtetë po ju them, se askund në Izrael nuk e gjeta një besim aq të madh. ¹¹ Unë po ju them se shumë do të vijnë nga lindja dhe nga perëndimi dhe do të ulen në tryezë me Abrahamin, me Isaakun dhe me Jakobin, në mbretërinë e qiejve, ¹² por bijtë e mbretërisë do të flaken në errësitat e jashtme. Atje do të jetë e qara dhe kërcëllimi dhëmbëve”. ¹³ Dhe Jezusi i tha centurionit: “Shko dhe u bëftë ashtu si besove!”. Dhe shërbëtori i tij u shërua që në atë çast. ¹⁴ Pastaj Jezusi hyri në shtëpinë e Pjetrit dhe pa që e vjehrra ishte në shtrat me ethe. ¹⁵ Dhe ai ia preku dorën dhe ethet e lanë; dhe ajo u ngrit dhe nisi t’u shërbejë. ¹⁶ Dhe kur u ngrys, i sollën shumë të pushtuar nga demonë; dhe ai, me fjalë, i dëboi frymërat dhe i shëroi të gjithë të sëmurët,

¹⁷ që kështu të përmbushej fjala e profetit Isaia kur tha: “Ai i mori lëngatat tona dhe i mbarti sëmundjet tona”. ¹⁸ Tani Jezusi, duke parë rreth tij turma të mëdha, urdhëroi që të kalonin në bregun tjetër. ¹⁹ Atëherë një skrib iu afrua dhe i tha: “Mësues, unë do të ndjek kudo që të shkosh”. ²⁰ Dhe Jezusi i tha: “Dhelprat i kanë strofkat, dhe zogjtë e qiellit i kanë çerdhet, por Biri i njeriut nuk ka as ku të mbështetë kokën”. ²¹ Pastaj një tjetër nga dishepujt e tij i tha: “O Zot, më jep më parë leje të shkoj të varros atin tim”. ²² Por Jezusi i tha: Më ndiq, dhe lëri të vdekurit të varrosin të vdekurit e vet”. ²³ Dhe mbasi ai hipi në barkë, dishepujt e tij e ndiqnin. ²⁴ Dhe ja, që u ngrit në det një stuhi aq e madhe, sa valët po e mbulonin barkën, por ai flinte. ²⁵ Dhe dishepujt e tij iu afruan dhe e zgjuan duke i thënë: “O Zot, na shpëto, ne po mbarojmë!” ²⁶ Por ai u tha atyre: “Pse keni frikë, o njerëz besimpakë?”. Dhe, pasi u ngrit, qortoi erërat dhe detin, dhe u bë bunacë e madhe. ²⁷ Atëherë njëri i tjetrit u mrekulluan dhe thoshnin: “Kush është ky, të cilit po i binden deti dhe erërat?”. ²⁸ Dhe kur arriti në bregun tjetër, në krahinën e Gergesenasve, i dolën para dy të demonizuar, që kishin dalë nga varret, dhe ishin aq të tërbuar sa që askush nuk mund të kalonte në atë udhë. ²⁹ Dhe ja, ata filluan të bërtasin duke thënë: “Ç’është mes nesh dhe ty, Jezus, Biri i Perëndisë? Mos ke ardhur këtu të na mundosh para kohe?”. ³⁰ Jo larg tyre një tufë e madhe derrash po kulloste. ³¹ Dhe demonët iu lutën duke i thënë: “Në qoftë se na dëbon, na lejo të shkojmë në atë tufë derrash”. ³² Dhe ai u tha

atyre: “Shkoni!”. Kështu ata, pasi dolën, hynë në atë tufë derrash; dhe ja, gjithë ajo tufë u hodh nga gremina në det, dhe u mbyt në ujë. ³³ Dhe ata që i kullotnin ikën dhe, kur shkuan në qytet, i treguan të gjitha këto gjëra, duke përfshirë ngjarjen e të demonizuarve. ³⁴ Dhe ja, gjithë qyteti i doli para Jezusit; dhe, kur e panë, iu lutën që të largohej prej vendit të tyre.

9

¹ Dhe ai, pasi hipi në barkë, kaloi në bregun tjetër dhe erdhi në qytetin e vet. ² Dhe ja, iu paraqit një paralitik i shtrirë në vig; dhe Jezusi, kur pa besimin që kishin ata, i tha paralitikut: “Merr zemër, o bir, mëkatet e tua të janë falur!” ³ Atëherë disa skribë thanë me vete: “Ky po blasfemon!”. ⁴ Por Jezusi, duke njohur mendimet e tyre, tha: “Pse mendoni gjëra të mbrapështa në zemrat tuaja? ⁵ Në fakt, ç’është më e lehtë, të thuash: “Mëkatet e tua të janë falur”, apo: “Çohu dhe ec”? ⁶ Tani, që ta dini se Biri i njeriut ka autoritet në tokë të falë mëkatet: Çohu (i tha paralitikut), merr vigun tënd dhe shko në shtëpinë tënde”. ⁷ Dhe ai u çua dhe shkoi në shtëpinë e vet. ⁸ Turmat, kur e panë këtë, u çuditën dhe lëvdonin Perëndinë, që u kishte dhënë pushtet të tillë njerëzve. ⁹ Pastaj Jezusi, duke shkuar tutje, pa një burrë që rrinte në doganë, i quajtur Mate, dhe i tha: “Ndiq më!”. Dhe ai u çua dhe e ndoqi. ¹⁰ Dhe ndodhi që, kur Jezusi u ul në tryezë në shtëpi, erdhën shumë tagrambledhës dhe mëkatarë dhe u ulën në tryezë bashkë me të dhe me dishepujt e tij. ¹¹ Farisenjtë, kur e panë këtë, u thanë

dishepujve të tij: “Pse Mësuesi juaj ha bukë me tagrambledhësit dhe me mëkatarët?”. ¹² Jezusi, mbasi i dëgjoi, u tha atyre: “Nuk janë të shëndoshët ata që kanë nevojë për mjekun, por të sëmurët. ¹³ Tani shkoni dhe mësoni ç’do të thotë: “Unë dua mëshirë dhe jo flijime”. Sepse unë nuk erdha për të thirrur në pendim të drejtët, por mëkatarët”. ¹⁴ Atëherë iu afruan dishepujt e Gjonit dhe i thanë: “Pse ne dhe farisenjtë agjërojmë shpesh, ndërsa dishepujt e tu nuk agjërojnë?”. ¹⁵ Dhe Jezusi u tha atyre: “A mund të mbajnë zi dasmorët, ndërsa dhëndërrri është midis tyre? Por do të vijë koha kur do t’ua marrin dhëndërrin dhe atëherë ata do të agjërojnë. ¹⁶ Askush nuk vë një copë prej stofi të ri mbi një petk të vjetër, sepse kështu arna bie dhe grisja bëhet më e madhe. ¹⁷ Dhe as nuk shtihet vera e re në kacekë të vjetër; përndryshe kacekët shpohen, vera derdhet dhe kacekët humbin; por shtihet vera e re në kacekë të rinj, kështu që ruhen të dy”. ¹⁸ Ndërsa Jezusi u thoshte këto, iu afrua një nga krerët e sinagogës, ra përmbys para tij, dhe i tha: “Sapo më vdiq vajza, por eja, vëre dorën mbi të dhe ajo do të jetojë”. ¹⁹ Dhe Jezusi u ngrit dhe e ndoqi bashkë me dishepujt e tij. ²⁰ Dhe ja një grua, e cila vuante prej dymbëdhjetë vjetësh nga një fluks gjaku, iu afrua nga mbrapa dhe i preku cepin e rrobes së tij. ²¹ Sepse thoshte me vete: “Po të prek vetëm rroben e tij, do të shërohem”. ²² Jezusi u kthye, e pa dhe tha: “Merr zemër, o bijë; besimi yt të ka shëruar”. Dhe që në atë çast gruaja u shërua. ²³ Kur Jezusi arriti në shtëpinë e kryetarit të sinagogës dhe pa fyelltarët dhe turmën që zhur-

monte, ²⁴ u tha atyre: “Largohuni, sepse vajza nuk ka vdekur, por fle”. Dhe ata e përqeshnin. ²⁵ Pastaj, kur turmën e nxorën jashtë, ai hyri, e zuri për dore vajzën dhe ajo u ngrit. ²⁶ Fama e kësaj u përhap në mbarë atë vend. ²⁷ Dhe ndërsa Jezusi po largohej prej andej, dy të verbër e ndiqnin duke bërtitur dhe duke thënë: “Ki mëshirë për ne, Bir i Davidit!”. ²⁸ Kur arriti në shtëpi, të verbërit iu afruan dhe Jezusi u tha atyre: “A besoni ju se unë mund ta bëj këtë gjë?”. Ata iu përgjigjën: “Po, o Zot”. ²⁹ Atëherë ai ua preku sytë, duke thënë: “U bëftë sipas besimit tuaj”. ³⁰ Dhe atyre iu hapën sytë. Pastaj Jezusi i urdhëroi rreptësisht duke thënë: “Ruhuni se mos e merr vesh njeri”. ³¹ Por ata, sapo dolën, e përhapën famën e tij në mbarë atë vend. ³² Dhe, kur ata po dilnin, i paraqitën një burrë memec dhe të demonizuar. ³³ Dhe, mbasi e dëboi demonin, memeci foli dhe turmat u çuditën dhe thanë: “Nuk është parë kurrë një gjë e tillë në Izrael”. ³⁴ Por farisenjtë thonin: “Ai i dëbon demonët me ndihmën e princit të demonëve!”. ³⁵ Dhe Jezusi kalonte nëpër të gjitha qytetet dhe fshatrat, duke i mësuar në sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë dhe duke shëruar çdo sëmundje e çdo lëngatë në popull. ³⁶ Duke parë turmat, kishte dhembshuri për to, sepse ishin të lodhur dhe të shpërndarë si delet pa bari. ³⁷ Atëherë ai u tha dishepujve të vet: “E korra është me të vërtetë e madhe, por punëtorët janë pak. ³⁸ Lutjuni, pra, Zotit të të korrave, të dërgojë punëtorë në të korrat e tij”.

10

¹ Pastaj Jezusi i thirri të dymbëdhjetë dishepujt e tij rreth vetes dhe u dha autoritet t'i dëbojnë frymërat e ndyra, dhe të shërojnë çdo sëmundje e çdo lëngatë. ² Dhe emrat e dymbëdhjetë apostujve janë këta: i pari Simoni, i quajtur Pjetër dhe Andrea, vëllai i tij; Jakobi i Zebedeut dhe Gjoni, vëllai i tij; ³ Filipi dhe Bartolomeu; Thomai dhe Mateu tagrambledhësi, Jakobi i Alfeut dhe Lebeu, i mbiquajtur Tade; ⁴ Simon Kananeasi dhe Judë Iskarioti, ai që më pas e tradhtoi. ⁵ Këta janë të dymbëdhjetët që Jezusi i dërgoi mbasi u dha këto urdhëra: “Mos shkoni ndër paganë dhe mos hyni në asnjë qytet të Samaritanëve, ⁶ por shkoni më mirë te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit. ⁷ Shkoni dhe predikoni duke thënë: “Mbretëria e qiejve u afrua”. ⁸ Shëroni të sëmurët, pastroni lebrozët, ngjallni të vdekurit, dëboni demonët; falas morët, falas jepni. ⁹ Mos grumbulloni ar, as argjend as bakër në qesen tuaj, ¹⁰ as trasta për udhë, as dy palë tunika, as sandale, as shkop, sepse punëtori është i denjë për ushqimin e vet. ¹¹ Në çfarëdo qytet ose fshat që të hyni, pyetni në se ka aty ndonjë njeri të denjë dhe banoni tek ai deri sa të niseni. ¹² Dhe kur hyni në shtëpi, e përshëndetni. ¹³ Dhe në se ajo shtëpi është e denjë, le të vijë paqja juaj mbi të; por, në se nuk është e denjë, paqja juaj le të kthehet përsëri tek ju. ¹⁴ Dhe në se dikush nuk ju pret dhe nuk i dëgjon fjalët tuaja, duke dalë nga ajo shtëpi ose nga ai qytet, shkundni pluhurin nga këmbët tuaja. ¹⁵ Dhe në të vërtetë po ju them se ditën e gjyqit, vendi i Sodomës dhe i Gomorës

do të trajtohet me më shumë tolerancë se ai qytet.
¹⁶ Ja, unë po ju dërgoj si dele në mes të ujqërve; jini, pra, të mënçur si gjarpërinjtë dhe të pastër si pëllumbat. ¹⁷ Por ruhuni nga njerëzit, sepse do t'ju zvarrisin përpara sinedrave të tyre dhe do t'ju fshikullojnë në sinagogat e tyre. ¹⁸ Dhe do t'ju çojnë përpara guvernatorëve dhe përpara mbretërve për shkakun tim, për të dëshmuar para tyre dhe para johebrenjve. ¹⁹ Dhe, kur t'ju dorëzojnë në duart e tyre, mos u shqetësoni se çfarë dhe si do të flisni; sepse në atë çast do t'ju jepet se çfarë duhet të thoni; ²⁰ sepse nuk do të jeni ju që do të flisni, por Fryma e Atit tuaj që do të flasë në ju. ²¹ Tani vëllai do të dorëzojë vëllanë në vdekje dhe ati të birin; dhe bijtë do të çohen kundër prindërve dhe do t'i vrasin. ²² Dhe të gjithë do t'ju urrejnë për shkak të emrit tim; por ai që do të qëndrojë deri në fund, do të shpëtojë. ²³ Por kur do t'ju përndjekin në një qytet, ikni në një tjetër, sepse në të vërtetë ju them se nuk do të përfundoni së përshkuari qytetet e Izraelit, para se të vijë Biri i njeriut. ²⁴ Dishepulli nuk del mbi mësuesin, as shërbëtori mbi zotin e tij. ²⁵ I mjafton dishepullit të bëhet si mësuesi i tij dhe shërbëtorit të bëhet si zotëria e tij. Në se të zotin e shtëpisë e quajtën Beelzebub, aq më tepër do t'i quajnë ashtu ata të shtëpisë së tij! ²⁶ Mos ia kini frikën pra, sepse nuk ka gjë të fshehtë që të mos zbulohet dhe asnjë sekret që nuk do të njihet. ²⁷ Atë që unë ju them në terr, e thoni në dritë; dhe atë që dëgjoni të thënë në vesh, predikojeni mbi çatitë. ²⁸ Dhe mos kini frikë nga ata që vrasin trupin, por nuk mund të vrasin shpirtin; kini frikë

më tepër nga ai që mund t'ua humbë shpirtin dhe trupin në Gehena. ²⁹ A nuk shiten vallë dy harabela për një aspër? Dhe, megjithatë asnjë prej tyre nuk bie për tokë pa dashjen e Atit tuaj. ³⁰ Sa për ju, madje edhe të gjitha fijet e flokëve të kokës suaj janë të numëruara. ³¹ Mos kini frikë, pra; ju vleni më tepër se shumë harabela. ³² Prandaj kushdo që do të më rrëfenjë përpara njerëzve, dhe unë do ta rrëfejë përpara Atit tim që është në qiej. ³³ Por kushdo që do të më mohojë përpara njerëzve, edhe unë do ta mohoj përpara Atit tim që është në qiej”. ³⁴ “Mos mendoni se unë erdha të sjell paqen mbi tokë; nuk erdha të sjell paqen, por shpatën. ³⁵ Sepse unë erdha ta ndaj birin nga ati, bijën nga nëna, nusen nga vjehrra, ³⁶ dhe armiq e njeriut do të jenë ata të shtëpisë së vet. ³⁷ Ai që e do të atin ose nënën më shumë se unë, nuk është i denjë për mua; dhe ai që e do birin ose bijën më shumë se unë, nuk është i denjë për mua. ³⁸ Dhe ai që nuk e merr kryqin e vet dhe nuk vjen pas meje, nuk është i denjë për mua. ³⁹ Kush do të gjejë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do të humbasë jetën e vet për hirin tim, do ta gjejë përsëri. ⁴⁰ Ai që ju pranon, më pranon mua; dhe ai që më pranon mua, pranon atë që më ka dërguar. ⁴¹ Ai që pranon një profet në emër të një profeti, do të marrë shpërblimin që i takon profetit; dhe ai që pranon të drejtin në emër të të drejtit, do të marrë shpërblimin që i takon të drejtit. ⁴² Dhe kushdo që i jep për të pirë qoftë edhe vetëm një gotë uji të freskët ndonjërit prej këtyre të vegjëlve në emër të një dishepulli, në të vërtetë ju them, që ai nuk do të humbë aspak shpërblimin e

tij”.

11

¹ Mbasi Jezusi përfundoi dhënien e porosive të tij dymbëdhjetë dishepujve të vet, u largua nga ai vend, për të mësuar dhe për të predikuar në qytetet e tyre. ² Por Gjoni, që kishte dëgjuar në burg të flitej për veprat e Krishtit, dërgoi dy nga dishepujt e vet për t'i thënë: ³ “A je ti ai që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjetër?” ⁴ Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: “Shkoni dhe i tregoni Gjonit gjërat që dëgjoni dhe shikoni: ⁵ Të verbërit po shohin, të çalët po ecin, lebrozët janë pastruar dhe të shurdhërit po dëgjojnë; të vdekurit po ngjallen dhe ungjilli po u predikohet të varfërve. ⁶ Lum ai që nuk do të skandalizohet nga unë!” ⁷ Dhe kur ata po largoheshin, Jezusi nisi t'u thotë turmave për Gjonin: “Çfarë keni dalë të shikoni në shkretëtirë? Kallamin që e tund era? ⁸ Por çfarë keni dalë të shikoni? Njeriun e mbështjellur me rroba të buta? Ja, ata që veshin rroba të buta banojnë në pallatet mbretërore. ⁹ Atëherë, pra, ç'dolët të shikoni? Një profet? Po, ju them: ai është më shumë se një profet. ¹⁰ Sepse ky është ai për të cilin është shkruar: “Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim para fytyrës sate; ai do ta bëjë gati rrugën tënde para teje”. ¹¹ Në të vërtetë po ju them: ndër ata që janë lindur prej gruas nuk ka dalë kurrë ndonjë më i madh se Gjon Pagëzori; por më i vogli në mbretërinë e qiejve është më i madh se ai. ¹² Dhe qysh nga ditët e Gjon Pagëzorit e deri tash mbretëria e qiejve po pëson dhunë dhe të dhunshmit e grabitën. ¹³ Sepse të gjithë profetët

dhe ligji kanë profetizuar deri te Gjoni. ¹⁴ Dhe, në daçi ta pranoni, ai është Elia, që duhej të vijë. ¹⁵ Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë! ¹⁶ Por me kë ta krahasoj këtë brez? Ai u ngjan fëmijëve që rrinë në sheshe dhe u drejtohen shokëve të tyre ¹⁷ duke thënë: “Ne i kemi rënë fyellit për ju dhe ju nuk kërcyjet; nisëm vajin dhe ju nuk u brengosët”. ¹⁸ Pra, erdhi Gjoni që as hante, as pinte, dhe ata thonë: “Ai ka një demon”. ¹⁹ Erdhi Biri i njeriut, që ha dhe pi dhe ata thonë: “Ja një grykës dhe një pijanec, miku i tagrambledhësve dhe i mëkatarëve”. Por dituria është justifikuar nga bijtë e vet”. ²⁰ Atëherë ai nisi t’i qortoje ato qytete, ku ishte kryer pjesa më e madhe e veprave të fuqishme të tij, sepse ato nuk ishin penduar duke thënë: ²¹ “Mjerë ti, Korazin! Mjerë ti Betsaida! Sepse, në se në Tiro dhe në Sidon do të ishin kryer veprat e fuqishme që u bënë ndër ju, prej kohësh do të ishin penduar me thes dhe hi. ²² Prandaj unë po ju them se ditën e gjyqit, Tiro dhe Sidoni do të trajtohen me më shumë tolerancë se ju. ²³ Dhe ti, o Kapernaum, që u ngrite deri në qiell, do të fundosesh deri në ferr, sepse në se do të ishin kryer në Sodomë veprat të fuqishme që janë kryer në ty, ajo do të ishte edhe sot e kësaj dite. ²⁴ Prandaj unë po ju them se ditën e gjyqit fati i vendit të Sodomës do të jetë më i lehtë se yti”. ²⁵ Në atë kohë Jezusi nisi të thotë: “Unë të lavdëroj, o Atë, Zot i qiellit dhe i dheut, sepse ua fshehe këto gjëra të urtit dhe të mençurit, dhe ua zbulove fëmijëve të vegjël. ²⁶ Po, o Atë, sepse kështu të pëlqeu ty. ²⁷ Çdo gjë më është dhënë në dorë nga Ati im, dhe asnjëri

nuk e njeh Birin, përveç Atit; dhe asnjëri nuk e njeh Atin, përveç Birit dhe atij të cilit Biri don t'ia zbulojë. ²⁸ Ejani tek unë, o ju të gjithë të munduar dhe të rënduar, dhe unë do t'ju jap çlodhje. ²⁹ Merrni mbi vete zgjedhën time dhe mësoni nga unë, sepse unë jam zemërbutë dhe i përlur nga zemra; dhe ju do të gjeni prehje për shpirtrat tuaj. ³⁰ Sepse zgjedha ime është e ëmbël dhe barra ime është e lehtë!”.

12

¹ Në atë kohë Jezusi po ecte një të shtunë nëpër arat me grurë; dhe dishepujt e vet, të uritur, filluan të këpusin kallinj dhe t'i hanë. ² Por farisenjtë, kur panë këtë, i thanë: “Ja, dishepujt e tu po bëjnë atë që nuk është e lejueshme të bëhet të shtunën”. ³ Dhe ai u tha atyre: “A nuk keni lexuar vallë se ç'bëri Davidi kur pati uri, ai dhe ata që qenë me të? ⁴ Si ai hyri në shtëpinë e Perëndisë dhe hëngri bukët e paraqitjes, të cilat nuk lejohej t'i hante as ai e as ata që ishin me të, por vetëm priftërinjtë? ⁵ Apo nuk keni lexuar në ligj që në tempull, të shtunave, priftërinjtë e shkelin të shtunën dhe megjithatë nuk mëkatojnë? ⁶ Dhe unë po ju them se këtu është një më i madh se tempulli. ⁷ Dhe, po të dinit se çfarë do të thotë: “Unë dua mëshirë dhe jo flijime”, nuk do të kishit dënuar të pafajshmit. ⁸ Sepse Biri i njeriut është zot edhe i së shtunës”. ⁹ Pastaj, mbasi u largua që andej, hyri në sinagogën e tyre; ¹⁰ dhe ja, aty ishte një burrë të cilit i qe tharë dora. Ata e pyetën Jezusin, me qëllim që ta padisin më pas: “A është e lejueshme që dikush të shërojë ditën e shtunë?”. ¹¹ Dhe ai u tha atyre: “A ka

ndonjë prej jush që ka një dele, dhe ajo bie në një gropë ditën e shtunë, dhe e ai nuk shkon ta nxjerrë jashtë? ¹² E, pra, sa më i vlefshëm është njeriu se delja! A është, pra, e lejueshme të bësh të mirën të shtunën?”. ¹³ Atëherë ai i tha atij burri: “Shtrije dorën tënde!”. Dhe ai e shtriu dhe ajo iu shëndosh si tjetra. ¹⁴ Por farisenjtë, mbasi dolën jashtë, bënë këshill kundër tij si ta vrasin. ¹⁵ Por kur Jezusi e mori vesh u largua prej andej dhe turma të mëdha e ndiqnin dhe ai i shëroi të gjithë, ¹⁶ dhe i urdhëroi ata rreptësisht të mos thonin kush ishte ai, ¹⁷ me qëllim që të përmbushej ç’ishte thënë nëpërmjet profetit Isaia që thotë: ¹⁸ “Ja shërbëtori im, që unë e zgjodha; i dashuri im, në të cilin shpirti im është i kënaqur. Unë do ta vë Frymën tim mbi të dhe ai do t’u shpall drejtësinë popujve. ¹⁹ Ai nuk do të zihet dhe as nuk do të bërtasë dhe askush nuk do t’ia dëgjojë zërin e tij nëpër sheshe. ²⁰ Ai nuk do ta thërmojë kallamin e thyer dhe nuk do ta shuajë kandilin që bën tym, deri sa të mos e ketë bërë të triumfojë drejtësinë. ²¹ Dhe njerëzit do të shpresojnë në emrin e tij”. ²² Atëherë i paraqitën një të idemonizuar, që ishte i verbër dhe memec; dhe ai e shëroi, kështu që i verbëri e memeci fliste dhe shikonte. ²³ Dhe mbarë turmat çuditëshin dhe thonin: “A mos është ky i Biri i Davidit?”. ²⁴ Por farisenjtë, kur e dëgjuan këtë, thanë: “Ky i dëbon demonët vetëm me fuqinë e Beelzebubit, princit të demonëve”. ²⁵ Dhe Jezusi, duke njohur mendimet e tyre, u tha: “Çdo mbretëri, që përçahet në vetvete, shkon drejt shkatërrimit; dhe çdo qytet ose shtëpi, që përçahet në vetvete, nuk shkon gjatë. ²⁶ Atëherë,

në qoftë se Satani dëbon Satanë, ai është përçarë në vetvete, dhe si mund të qëndrojë mbretëria e tij? ²⁷ Dhe në qoftë se unë i dëboj djajtë me ndihmën e Beelzebubit, me ndihmën e kujt i dëbojnë bijtë tuaj? Prandaj ata do të jenë gjykatësit tuaj. ²⁸ Por, në qoftë se unë i dëboj djajtë me ndihmën e Frymës së Perëndisë, atëherë mbretëria e Perëndisë ka ardhur në mes tuaj. ²⁹ Ose, si mund të hyjë dikush në shtëpinë e të fuqishmit dhe t'i grabisë pasurinë, po të mos e ketë lidhur më parë të fuqishmin? Vetëm atëherë ai do të mund t'ia plaçkisë shtëpinë. ³⁰ Kush nuk është me mua, është kundër meje dhe kush nuk mbledh me mua, shkapërderdh. ³¹ Prandaj unë po ju them: Çdo mëkat dhe blasfemi do t'u falet njerëzve; por blasfemia kundër Frymës nuk do t'u falet atyre. ³² Dhe kushdo që flet kundër Birit të njeriut do të falet; por ai që flet kundër Frymës së Shenjtë nuk do të falet as në këtë botë as në atë të ardhme". ³³ "Ose bëjeni të mirë pemën dhe fryti i saj do të jetë i mirë, ose bëjeni të keqe pemën dhe fryti i saj do të jetë i keq; sepse pema njihet nga fryti. ³⁴ O pjellë nepërkash! Si mund të flisni mirë, kur jeni të këqij? Sepse ç'ka zemra qet goja. ³⁵ Njeriu i mirë nga thesari i mirë i zemrës nxjerr gjëra të mira; por njeriu i keq nxjerr gjëra të këqija nga thesari i tij i keq. ³⁶ Por unë po ju them se ditën e gjyqit njërezit do të japin llogari për çdo fjalë të kotë që kanë thënë. ³⁷ Sepse në bazë të fjalëve të tua do të justifikohesh, dhe në bazë të fjalëve të tua do të dënohesh". ³⁸ Atëherë disa skribë dhe farisenj e pyetën duke thënë: "Mësues, ne duam të shohim ndonjë shenjë prej teje". ³⁹ Por ai duke

iu përgjigjur u tha atyre: “Ky brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kërkon një shenjë, por asnjë shenjë nuk do t’i jepet, përveç shenjës së profetit Jona. ⁴⁰ Në fakt ashtu si Jona qëndroi tri ditë e tri net në barkun e peshkut të madh, kështu Biri i njeriut do të qëndrojë tri ditë e tri net në zemër të tokës. ⁴¹ Banorët e Ninivit do të ringjallen në gjyq bashkë me këtë brez dhe do ta dënojnë, sepse ata u penduan me predikimin e Jonas; dhe ja, këtu është një më i madh se Jona. ⁴² Mbretëresha e jugut do të ringjallet në gjyq bashkë me këtë brez dhe do ta dënojë, sepse ajo erdhi nga skaji më i largët i tokës për të dëgjuar diturinë e Salomonit; dhe ja, këtu është një më i madh se Salomoni. ⁴³ Tani kur fryma e ndyrë ka dalë nga një njeri, endet nëpër vende të thata, duke kërkuar qetësi, por nuk e gjen. ⁴⁴ Atëherë thotë: “Do të kthehem në shtëpinë time, nga kam dalë”; po kur arrin e gjen të zbrazët, të pastruar dhe të zbukuruar; ⁴⁵ atëherë shkon e merr me vete shtatë frymëra të tjera më të liga se ai, të cilët hyjnë dhe banojnë aty; kështu gjendja e fundit e këtij njeriut bëhet më e keqe nga e mëparshmeja. Kështu do t’i ndodhë edhe këtij brezi të mbrapshtë”. ⁴⁶ Ndërsa ai vazhdonte t’u fliste turmave, ja nëna e tij dhe vëllezërit e tij po rrinin jashtë dhe kërkonin të flisnin me të. ⁴⁷ Dhe dikush i tha: “Ja, nëna jote dhe vëllezërit e tu janë atje jashtë dhe duan të flasin me ty”. ⁴⁸ Por ai duke iu përgjigjur, i tha atij që e kishte lajmëruar: “Kush është nëna ime dhe kush janë vëllezërit e mi?”. ⁴⁹ E shtriu dorën e vet drejt dishepujve të vet dhe tha: “Ja nëna ime dhe vëllezërit e mi. ⁵⁰ Sepse kushdo që

kryen vullnetin e Atit tim që është në qiej, më është vëlla, motër dhe nënë”.

13

¹ Tani po atë ditë, Jezusi doli nga shtëpia dhe u ul në breg të detit. ² Turma të mëdha u mblodhën rreth tij kështu që ai hipi mbi një barkë dhe u ul; dhe gjithë populli rrinte në këmbë në breg. ³ Dhe ai u paraqiti shumë gjëra në shëmbëlltyrë, duke thënë: “Ja, një mbjellës doli për të mbjellë. ⁴ Ndërsa po mbillte, një pjesë e farës ra përgjatë rrugës; dhe zogjtë erdhën dhe e hëngrën. ⁵ Një pjesë tjetër ra në gurishte, ku nuk kishte shumë tokë, dhe mbiu shpejt sepse terreni nuk ishte i thellë; ⁶ por kur doli dielli u fishk dhe u tha sepse s’kishte rrënjë. ⁷ Një pjesë tjetër ra midis ferrave dhe ferrat u rritën dhe ia zunë frymën. ⁸ Një tjetër ra në tokë të mirë dhe dha fryt duke dhënë njëra njëqindfish, tjetra gjashtëdhjetëfish dhe tjetra tridhjetëfish. ⁹ Kush ka vesh për të dëgjuar, le të dëgjojë!”. ¹⁰ Atëherë dishepujt iu afruan dhe i thanë: “Pse po u flet atyre me shëmbëlltyrë?”. ¹¹ Dhe ai duke u përgjigjur u tha atyre: “Sepse juve ju është dhënë mundësia të njihni të fshehtat e mbretërisë së qiejve, ndërsa atyre nuk u është dhënë. ¹² Sepse atij që ka, do t’i jepet dhe do të ketë bollëk; ndërsa atij që nuk ka, do t’i merret edhe ajo që ka. ¹³ Prandaj unë u flas atyre me shëmbëlltyrë, sepse duke parë nuk shohin, dhe duke dëgjuar nuk dëgjojnë as nuk kuptojnë. ¹⁴ Kështu ndër ta përmbushet profecia e Isaias, që thotë: “Ju do të dëgjoni, por nuk do të kuptoni, do të vështroni, por nuk do të shikoni. ¹⁵ Sepse zemra e këtij populli

është bërë e pandjeshme, ata janë bërë të rëndë nga veshët dhe kanë mbyllur sytë, që nuk shohin me sy dhe nuk dëgjojnë me vesh, dhe nuk gjykojnë me zemër dhe nuk kthehen, dhe unë t'i shëroj.

¹⁶ Por lum sytë tuaj që shohin dhe veshët tuaj që dëgjojnë. ¹⁷ Sepse në të vërtetë ju them se shumë profetë dhe të drejtë deshën t'i shohin gjërat që ju po shihni dhe nuk i panë, dhe t'i dëgjojnë gjërat që ju dëgjoni dhe nuk i dëgjuan! ¹⁸ Juve pra kuptoni shëmbëlltyrën e mbjellësit. ¹⁹ Kur dikush dëgjon fjalën e mbretërisë dhe nuk e kupton, vjen i ligu dhe i merr atë që ishte mbjellë në zemrën e tij. Ky është ai njeri që ka marrë fara përgjatë rrugës.

²⁰ Dhe ai që ka marrë farën nëpër gurishte, është ai që dëgjon fjalën dhe e pranon menjëherë me gëzim; ²¹ por, nuk ka rrënjë në vete, dhe është për pak kohë; dhe kur vijnë mundimi ose përndjekja për shkak të fjalës, skandalizohet menjëherë. ²² Dhe ai që ka marrë farën midis ferrave është ai që e dëgjon fjalën, por shqetësimet e kësaj bote dhe mashtrimet e pasurisë ia mbysin fjalën; dhe ajo bëhet e pafrytshme. ²³ Por ai që merr farën në tokë të mirë, është ai që e dëgjon fjalën, e kupton dhe jep fryt; dhe prodhon njëri njëqindfish, tjetri gjashtëdhjetëfish dhe tjetri tridhjetëfish. ²⁴ Ai u propozoi atyre një shëmbëlltyrë tjetër: “Mbretëria e qiejve i ngjan një njeriu që mbolli farë të mirë në arën e vet. ²⁵ Por, ndërsa njerëzit po flinin, erdhi armiku i tij dhe mbolli egjër nëpër grurë dhe iku. ²⁶ Kur më pas gruri u rrit dhe jepte fryt u duk edhe egjra. ²⁷ Dhe shërbëtorët e padronit të shtëpisë iu afruan atij dhe i thanë: “Zot, a nuk

ke mbjellë farë të mirë në arën tënde? Vallë nga doli egjra? ²⁸ Dhe ai u tha atyre: “Këtë e ka bërë armiku”. Atëherë shërbëtorët i thanë: “A do ti të shkojmë e ta shkulum?”. ²⁹ Por ai tha: “Jo, kam frikë se, duke shkulum egjrën, bashkë me të, do të shkulum edhe grurin. ³⁰ I lini të rriten bashkë deri në të korra. Në kohën e korrjes unë do t’u them korrësve: Mblidhni më parë egjrën, lidhni në duaj për ta djegur; por grurin futeni në hambarin tim””. ³¹ Ai u propozoi atyre një shëmbëlltje tjetër duke thënë: “Mbretëria e qiejve i ngjan një kokrrë sinapi, të cilën e merr një njeri dhe e mbjell në arën e vet. ³² Ajo, pa dyshim, është më e vogla nga të gjitha farërat; por, kur rritet, është më e madhe se të gjitha barishtet, dhe bëhet një pemë, aq sa zogjtë e qiellit vijnë dhe gjejnë strehë në degët e saj”. ³³ Ai u tha atyre një shëmbëlltje tjetër: “Mbretëria e qiejve i ngjan majasë që e merr një grua dhe zë brumë me tri masa miell deri sa brumi të mbruhet plotësisht”. ³⁴ Jezusi ua tha turmave të gjitha këto gjëra në shëmbëlltje; dhe u fliste atyre vetëm në shëmbëlltje, ³⁵ që të përmbushej ç’është e thënë nëpërmjet profetit: “Unë do të hap gojën time në shëmbëlltje dhe do të zbuloj gjëra të fshehura që nga themelimi i botës”. ³⁶ Atëherë Jezusi, mbasi i lejoi turmat, u kthye në shtëpi dhe dishepujt e tij iu afruan e i thanë: “Na e shpjego shëmbëlltjën e egjrës në arë”. ³⁷ Dhe ai duke u përgjigjur u tha atyre: “Ai që mbjell farën e mirë është Biri i njeriut. ³⁸ Ara është bota, fara e mirë janë bijtë e mbretërisë dhe egjra janë bijtë e të ligut, ³⁹ dhe armiku që e ka mbjellë është djalli,

ndërsa korrja është fundi i botës dhe korrësit janë engjëjt. ⁴⁰ Ashtu si mblidhet egjra dhe digjet në zjarr, kështu, do të ndodhë në mbarimin e botës. ⁴¹ Biri i njeriut do të dërgojë engjëjt e vet dhe ata do të mbledhin nga mbretëria e tij gjithë skandalet dhe ata që bëjnë paudhësi, ⁴² dhe do t'i hedhin në furrën e zjarrit. Atje do të ketë qarje dhe kërcëllim dhëmbësh. ⁴³ Atëherë të drejtit do të shkëlqejnë si dielli në mbretërinë e Atit të tyre. Kush ka veshë për të dëgjuar, të dëgjojë!". ⁴⁴ "Përsëri, mbretëria e qiejve i ngjan një thesari të fshehur në një arë, që një njeri që e ka gjetur e fsheh; dhe, nga gëzimi që ka, shkon, shet gjithçka që ka dhe e blen atë arë. ⁴⁵ Akoma mbretëria e qiejve i ngjan një tregtari që shkon të kërkojë margaritarë të bukur. ⁴⁶ Dhe, kur gjen një margaritar me vlerë të madhe, shkon dhe shet gjithçka që ka dhe e blen. ⁴⁷ Mbretëria e qiejve i ngjan gjithashtu një rrjete të hedhur në det, që mbledh gjithfarë lloje gjërash. ⁴⁸ Kur ajo është mbushur, peshkatarët e nxjerrin atë në breg, ulen dhe mbledhin në kosha ç'është e mirë, por i hedhin ata që nuk janë të mirë. ⁴⁹ Kështu do të ndodhë në mbarimin e botës; do të vijnë engjëjt dhe do t'i ndajnë të mbrapshtit nga të drejtët; ⁵⁰ dhe do t'i hedhin në furrën e zjarrit. Atje do të ketë qarje dhe kërcëllim dhëmbësh". ⁵¹ Jezusi u tha atyre: "A i kuptuat të gjitha këto?". Ata i thanë: "Po, Zot". ⁵² Dhe ai u tha atyre: "Prandaj çdo skrib, që është mësuar për mbretërinë e qiejve i ngjan një padroni shtëpie që nxjerr jashtë nga thesari i vet gjërat e reja dhe të vjetra". ⁵³ Tani kur Jezusi i kishte mbaruar këto shëmbëlltyra, u

largua që andej. ⁵⁴ Dhe, pasi erdhi në vendlindjen e tij, i mësonde ata në sinagogën e tyre, kështu që ata, habiteshin dhe thonin: “Nga i erdhën këtij kjo dituri dhe këto vepra të pushtetshme? ⁵⁵ A nuk është ky i biri i marangozit? Nuk quhet nëna e tij Mari, dhe vëllezërit e tij Jakob, Iosë, Simon dhe Juda? ⁵⁶ Dhe motrat e tij nuk janë të gjitha ndër ne? Atëherë nga i erdhën këtij të gjitha këto?”. ⁵⁷ Dhe skandalizoheshin me të. Por Jezusi u tha atyre: “Asnjë profet nuk përçmohet, veçse në vendlindjen e vet dhe në shtëpinë e vet”. ⁵⁸ Dhe, për shkak të mosbesimit të tyre, ai nuk bëri aty shumë vepra të pushtetshme.

14

¹ Në atë kohë Herodi, tetrarku, mori vesh famën e Jezusit, ² dhe u tha shërbëtorëve të vet: “Ky është Gjon Pagëzori; ai u ngjall së vdekuri dhe prandaj fuqitë e mbinatyrshme veprojnë në të”. ³ Herodi, në fakt, e kishte arrestuar Gjonin, i kishte hedhur prangat dhe e kishte futur në burg, për shkak të Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait të vet. ⁴ Sepse Gjoni i thoshte: “Nuk është e lejueshme të bashkëjetosh me të!”. ⁵ Dhe, ndonëse donte ta vriste, Herodi kishte frikë nga populli që e konsideronte Gjonin profet. ⁶ Kur po festohej ditëlindja e Herodit, e bija e Herodiadës vallëzoi përpara tij dhe i pëlqeu Herodit ⁷ aq shumë, sa ai i premtoi asaj me betim se do t’i jepte çfarëdo që t’i kërkonte. ⁸ Dhe ajo, e shtyrë nga e ëma, tha: “Ma jep këtu, mbi një pjatë, kokën e Gjon Pagëzorit”. ⁹ Mbretit i erdhi keq, po për shkak të betimit dhe të ftuarve që ishin me të në tryezë, urdhëroi që

t'ia japin. ¹⁰ Kështu dërgoi dikë për t'i prerë kokën Gjon Pagëzorit në burg; ¹¹ dhe kokën e tij e prunë mbi një pjatë dhe ia dhanë vajzës; ajo ia çoi s'ëmës. ¹² Pastaj erdhën dishepujt e tij, e morën trupin dhe e varrosën, mandej ata shkuan dhe ia treguan ngjarjen Jezusit. ¹³ Kur Jezusi i dëgjoji këto, u nis që andej me një barkë dhe u tërhoq në vetmi, në një vend të shkretë. Dhe turmat, kur e morën vesh, e ndiqnin në këmbë nga qytetet. ¹⁴ Dhe Jezusi, kur doli nga barka, pa një turmë të madhe, pati dhembshuri për të dhe shëroi ata që ishin të sëmurë. ¹⁵ Pastaj në mbrëmje dishepujt e tij iu afruan dhe i thanë: “Ky vend është i shkretë dhe u bë vonë; lejo turmat të shkojnë nëpër fshatra për të blerë ushqime”. ¹⁶ Por Jezusi u tha atyre: “Nuk është nevoja të shkojnë; u jepni juve të hanë”. ¹⁷ Dhe ata i thanë: “Ne këtu nuk kemi tjetër përveç pesë bukë dhe dy peshq”. ¹⁸ Dhe ai u tha: “M'i sillni këtu”. ¹⁹ Atëherë i urdhëroi që turmat të ulen mbi bar; pastaj i mori pesë bukët dhe dy peshqit dhe, pasi i çoi sytë drejt qiellit, i bekoi; i ndau bukët dhe ua dha dishepujve, dhe dishepujt turmave. ²⁰ Dhe të gjithë hëngrën dhe u ngopën; pastaj dishepujt mblodhën tepricat në dymbëdhjetë kosha plot. ²¹ Dhe ata që hëngrën ishin rreth pesë mijë burra, pa i numëruar gratë dhe fëmijët. ²² Fill pas kësaj Jezusi i detyroi dishepujt e vet të hyjnë në barkë dhe t'i prijnë në bregun tjetër, deri sa ai t'i lëshojë turmat. ²³ Mbasi i nisi ato, u ngjiti vetëm mbi mal për t'u lutur. Dhe kur u ngrys ai gjënde aty, i vetëm fare. ²⁴ Ndërkaq barka ndodhej në mes të detit; dhe përplasej nga valët sepse era i ishte kundërt.

²⁵ Në rojën e katërt të natës, Jezusi shkoi drejt tyre, duke ecur mbi det. ²⁶ Dishepujt duke parë atë që po ecte mbi det, u trembën dhe thanë: “Është një fantazmë!”. Dhe filluan të bërtasin nga frika; ²⁷ por menjëherë Jezusi u foli atyre duke thënë: “Qetësohuni; jam unë, mos kini frikë!”. ²⁸ Dhe Pjetri, duke u përgjigjur tha: “Zot, nëse je ti, më urdhëro të vij te ti mbi ujëra”. ²⁹ Ai tha: “Eja!”. Dhe Pjetri zbriti nga barka dhe eci mbi ujëra, për të shkuar te Jezusi. ³⁰ Por, duke parë erën e fortë, kishte frikë, dhe duke filluar të fundosej, bërtiti duke thënë: “O Zot, shpëtomë!”. ³¹ Dhe Jezusi ia zgjati menjëherë dorën, e zuri dhe i tha: “O njeri besimpak, pse dyshove?”. ³² Pastaj, kur hynë në barkë, era pushoi. ³³ Atëherë ata që ishin në barkë erdhën dhe e adhuruan, duke thënë: “Me të vërtetë ti je Biri i Perëndisë!”. ³⁴ Pastaj, mbasi dolën në bregun tjetër, erdhën në krahinën e Gjenezaretit. ³⁵ Dhe njerëzit e atij vendi, sapo e njohën, e përhapën fjalën në gjithë krahinën përreth; dhe i sollën të gjithë të sëmurët; ³⁶ dhe iu lutën që të mund t’i preknin të paktën cepin e rrobes së tij; dhe të gjithë ata që e prekën u shëruan plotësisht.

15

¹ Atëherë skribët dhe farisenjtë e Jeruzalemit erdhën te Jezusi dhe i thanë: ² “Përse dishepujt e tu shkelin traditën e pleqve? Sepse nuk i lajnë duart para se të hanë”. ³ Por ai u përgjigj dhe u tha atyre: “Dhe ju përse shkelni urdhërimin e Perëndisë për shkak të traditës suaj? ⁴ Perëndia, në fakt, ka urdhëruar kështu: “Ndero atin dhe nënën”; dhe: “Ai që e mallkon të atin ose të ëmën të dënohet me

vdekje”. ⁵ Kurse ju thoni: “Kushdo që i thotë atit ose nënës: “Gjithçka me të cilën mund të të mbaja i është ofruar Perëndisë”, ⁶ ai nuk është më i detyruar të nderojë atin e vet dhe nënën e vet. Kështu ju keni prapësuar urdhërimin e Perëndisë për shkak të traditës suaj. ⁷ Hipokritë, mirë profetizoi Isaia për ju kur tha: ⁸ “Ky popull po më afrohet me gojë dhe më nderon me buzët; por zemra e tyre rri larg meje. ⁹ Dhe më kot më nderojnë, duke i mësuar doktrina që janë urdhërime nga njerëzit””. ¹⁰ Pastaj e thirri turmën pranë tij dhe u tha atyre: “Dëgjoni dhe kuptoni: ¹¹ Njeriun nuk e ndot çfarë i hyn në gojë, por ajo që del nga goja e tij e ndot njeriun”. ¹² Atëherë dishepujt e tij iu afruan dhe i thanë: “A e di se farisenjtë, kur i dëgjuan këto fjalë u skandalizuan?”. ¹³ Por ai duke u përgjigjur u tha: “Çdo bimë që Ati im qiellor nuk e ka mbjellë, do të shkulet me rrënjë. ¹⁴ Hiqni dorë prej tyre; ata janë të verbër, prijës të verbërish; dhe në qoftë se një i verbër i prin një të verbëri tjetër, të dy do të bien në gropë”. ¹⁵ Atëherë Pjetri iu përgjigj dhe i tha: “Na e shpjego këtë shëmbëlltyrë”. ¹⁶ Dhe Jezusi tha: “As juve s’keni kuptuar akoma? ¹⁷ A nuk e kuptoni se çdo gjë që hyn në gojë kalon në bark dhe jashtëqitet në gjiriz? ¹⁸ Por gjërat që dalin nga goja, dalin nga zemra; dhe ato ndotin njeriun. ¹⁹ Sepse nga zemra dalin mendimet e mbrapshta, vrasjet, shkeljet e kurorës; kurvëria, vjedhjet, dëshmitë e rreme, blasfemitë. ²⁰ Këto janë gjërat që e ndotin njeriun, kurse të hash pa i larë duart nuk e ndot njeriun”. ²¹ Pastaj Jezusi, pasi u largua që andej, u nis drejt rrethinave të Tiros dhe të Sidonit. ²² Dhe ja, një

grua kananease, që kishte ardhur nga ato anë, filloi të bërtasë duke thënë: “Ki mëshirë për mua, o Zot, o Bir i Davidit! Vajza ime është tmerrësisht e pushtuar nga një demon!”. ²³ Por ai nuk iu përgjigj fare. Dhe dishepujt e tij iu afruan dhe iu lutën duke thënë: “Lëshoje atë, sepse po bërtet pas nesh”. ²⁴ Por ai u përgjigj dhe tha: “Unë nuk jam dërguar gjetiu, përveç te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit”. ²⁵ Por ajo erdhi dhe e adhuroi, duke thënë: “O Zot, ndihmomë!”. ²⁶ Ai u përgjigj, duke thënë: “Nuk është gjë e mirë të marrësh bukën e fëmijëve dhe t’ua hedhësh këlyshëve të qenve”. ²⁷ Por ajo tha: “Është e vërtetë, Zot, sepse edhe këlyshët e qenve hanë thërrimet që bien nga tryeza e zotërinjve të tyre”. ²⁸ Atëherë Jezusi iu përgjigj duke thënë: “O grua, i madh është besimi yt! T’u bëftë ashtu si dëshiron”. Dhe që në atë çast e bija u shërua. ²⁹ Pastaj, mbasi u nis që andej, Jezusi erdhi pranë detit të Galilesë, u ngjiti në mal dhe u ul atje. ³⁰ Dhe iu afruan turma të mëdha që sillnin me vete të çalë, të verbër, memecë, sakatë dhe shumë të tjerë; i ulën përpara këmbëve të Jezusit dhe ai i shëroi. ³¹ Turmat mrrekulloheshin kur shikonin se memecët flisnin, sakatët shëroheshin, të çalët ecnin dhe të verbërit shihnin; dhe lëvdonin Perëndinë e Izraelit. ³² Dhe Jezusi i thirri dishepujt e vet pranë vetes dhe u tha: “Unë kam mëshirë për turmën, sepse u bënë tri ditë që rri me mua dhe nuk ka asgjë për të ngrënë; nuk dua t’i nis të pangrënë, se mos ligështohen gjatë rrugës”. ³³ Dhe dishepujt e tij i thanë: “Po ku mund të gjejmë në këtë vend të shkretë aq bukë sa të ngopim një

turmë kaq të madhe?”. ³⁴ Dhe Jezusi u tha atyre: “Sa bukë keni?”. Ata thanë: “Shtatë dhe pak peshq të vegjël”. ³⁵ Atëherë ai u dha urdhër turmave që të uleshin për tokë. ³⁶ Pastaj i mori shtatë bukët dhe peshqit, falënderoi, i theu dhe ua dha dishepujve të tij, dhe dishepujt turmës. ³⁷ Dhe të gjithë hëngrën dhe u ngopën; dhe ngritën tepricën e copave, shtatë kosha plot. ³⁸ Dhe ata që hëngrën ishin katër mijë burra, pa i numëruar gratë dhe fëmijët. ³⁹ Pastaj, mbasi e lejoi turmën, hipi në barkë dhe u drejtua për në krahinën e Magdalas.

16

¹ Pastaj iu afruan farisenjtë dhe saducenjët dhe, për ta tunduar, i kërkuan që t’u tregojë një shenjë nga qielli. ² Por ai iu përgjigj atyre dhe tha: “Në mbrëmje ju thoni: “Do të jetë mot i mirë, sepse qielli është i kuq”. ³ Dhe në mëngjes thoni: “Sot do të jetë stuhi, sepse qielli është i kuq dhe i vranët”. Hipokritë, pra, ju dini të dalloni dukuritë e qiellit, por nuk arrini të kuptoni shenjat e kohës? ⁴ Një brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kërkon një shenjë, por nuk do t’i jepet asnjë shenjë, përveç shenjës së profetit Jona”. Dhe i la ata dhe shkoi. ⁵ Kur dishepujt e vet arritën në bregun tjetër, ja që kishin harruar të marrin bukë me vete. ⁶ Dhe Jezusi u tha atyre: “Kini kujdes dhe ruhuni nga majaja e farisenjve dhe e saducenjve!”. ⁷ Dhe ata arsyetuan ndërmjet tyre duke thënë: “Se nuk kemi marrë bukë”. ⁸ Por Jezusi i vuri re e iu tha atyre: “O njerëz besimpakë, përse diskutoni ndërmjet jush që nuk keni marrë bukë? ⁹ Nuk e keni kuptuar akoma dhe nuk kujtoni të pesë bukët

për pesë mijë burrat dhe sa kosha keni mbledhur?
¹⁰ Dhe të shtatë bukët për katër mijë bu-rra dhe sa kosha keni mbushur? ¹¹ Si nuk kuptoni që nuk e kisha fjalën për bukën kur ju thashë të ruheni nga majaja e farisenjve dhe saducenjve?”. ¹² Atëherë ata e kuptuan se ai nuk u kishte thënë të ruheshin nga majaja e bukës, por nga doktrina e farisenjve dhe të saducenjve. ¹³ Pastaj Jezusi, mbasi arriti në krahinën e Cezaresë së Filipit, i pyeti dishepujt e vet: “Kush thonë njerëzit se jam unë, i Biri i njeriut?”. ¹⁴ Dhe ata thanë: “Disa Gjon Pagëzori, të tjerë Elia, të tjerë Jeremia, ose një nga profetët”. ¹⁵ Ai u tha atyre: “Po ju, kush thoni se jam unë?”. ¹⁶ Dhe Simon Pjetri duke u përgjigjur tha: “Ti je Krishti, Biri i Perëndisë të gjallë”. ¹⁷ Dhe Jezusi duke përgjigjur u tha: “I lumur je ti, o Simon, bir i Jonas, sepse këtë nuk ta zbuloi as mishi as gjaku, por Ati im që është në qiej. ¹⁸ Dhe unë po të them gjithashtu se ti je Pjetri, dhe mbi këtë shkëmb unë do të ndërtoj kishën time dhe dyert e ferrit nuk do ta mundin atë. ¹⁹ Dhe unë do të të jap çelësat e mbretërisë së qiejve; gjithçka që të kesh lidhur mbi tokë, do të jetë lidhur në qiej, dhe gjithçka që të kesh zgjidhur mbi tokë, do të jetë zgjidhur në qiej”. ²⁰ Atëherë i urdhëroi dishepujt e vet që të mos i thonin askujt se ai ishte Jezusi, Krishti. ²¹ Që nga ai çast Jezusi filloi t’u sqarojë dishepujve të vet se i duhej të shkonte në Jeruzalem, të vuante shumë për shkak të pleqve, të krerëve të priftërinjve dhe të skribëve, se do të vritej dhe do të ringjallej të tretën ditë. ²² Atëherë Pjetri e mori mënjane dhe nisi ta qortojë duke thënë: “O Zot, të shpëtoftë Perëndia;

kjo nuk do të të ndodhë kurrë”. ²³ Por ai u kthye dhe i tha Pjetrit: “Shporru prej meje, o Satan! Ti je një skandal për mua, sepse s’ke ndër mënd punët e Perëndisë, por punët e njerëzve”. ²⁴ Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: “Në qoftë se dikush don të vijë pas meje, ta mohojë vetveten, ta marrë kryqin e vet dhe të më ndjekë. ²⁵ Sepse ai që do të dojë ta shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do ta humbasë jetën e vet për hirin tim, do ta gjejë atë. ²⁶ Ç’përfitim ka njeriu nëse fiton gjithë botën dhe pastaj e humb shpirtin e vet? Ose çfarë do të japë njeriu si shkëmbim të shpirtit të vet? ²⁷ Sepse Biri i njeriut do të vijë në lavdinë e Atit të vet bashkë me engjëjt e tij; dhe atëherë ai do të shpërblejë secilin sipas veprës së tij. ²⁸ Në të vërtetë ju them se disa nga ata që janë të pranishëm këtu nuk do të vdesin pa e shikuar më parë Birin e njeriut duke ardhur në mbretërinë e vet”.

17

¹ Mbas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, vëllanë e tij, dhe i çoi mbi një mal të lartë, në vetmi; ² dhe u shpërfytyrua përpara tyre: fytyra e tij shkëlqeu si dielli dhe rrobat e tij u bënë të bardha si drita. ³ Dhe ja, iu shfaqën atyre Moisiu dhe Elia, të cilët bisedonin me të. ⁴ Atëherë Pjetri, duke marrë fjalën, i tha Jezusit: “Zot, është mirë që ne jemi këtu; po të duash, do të ngremë këtu tri çadra: një për ty, një për Moisiun dhe një për Elian”. ⁵ Ndërsa ai fliste akoma, ja një re plot dritë i mbuloi; dhe nga reja u dëgjua një zë që thoshte: “Ky është Biri im i dashur, në të jam kënaqur: dëgjojeni!”. ⁶ Dhe dishepujt,

sapo e dëgjuan këtë, ranë me fytyrë për tokë dhe i zuri një frikë e madhe. ⁷ Por Jezusi u afrua, i preku dhe tha: “Çohuni dhe mos kini frikë!”. ⁸ Dhe ata, kur i çuan sytë, nuk panë njeri, përveç Jezusit vetëm. ⁹ Pastaj, kur po zbrisnin nga mali, Jezusi u dha atyre këtë urdhër duke thënë: “Mos i flisni askujt për këtë vegim, derisa i Biri i njeriut të jetë ringjallur prej së vdekuri”. ¹⁰ Atëherë dishepujt e tij e pyetën duke thënë: “Vallë pse skribët thonë se duhet të vijë më parë Elia?”. ¹¹ Dhe Jezusi u përgjigj: “Vërtetë Elia duhet të vijë më parë dhe të rivendosë çdo gjë. ¹² Por unë ju them se Elia ka ardhur dhe ata nuk e kanë njohur, madje u sollën me të si deshën; kështu edhe Birit të njeriut do t’i duhet të vuajë prej tyre”. ¹³ Atëherë dishepujt e kuptuan se u kishte folur për Gjon Pagëzorin. ¹⁴ Kur arritën afër turmës, një burrë iu afrua dhe, duke u gjunjëzuar para tij, ¹⁵ tha: “Zot, ki mëshirë për birin tim, sepse është epileptik dhe vuan shumë; shpesh ai bie në zjarr dhe shpesh në ujë. ¹⁶ Tani unë e solla te dishepujt e tu, por ata nuk mundën ta shërojnë”. ¹⁷ Dhe Jezusi duke u përgjigjur tha: “O brez që nuk beson dhe i çoroditur! Deri kur do të qëndroj midis jush? Deri kur do t’ju duroj? E sillni këtu tek unë”. ¹⁸ Atëherë Jezusi e qortoi demonin dhe ky doli nga djali; dhe që nga ai çast djali u shërua. ¹⁹ Atëherë dishepujt iu afruan Jezusit mënjanë dhe i thanë: “Përse ne nuk ishim në gjendje ta dëbonim?”. ²⁰ Dhe Jezusi u tha atyre: “Prej mosbesimit tuaj; sepse në të vërtetë, unë po ju them, se po të kenë besim sa një kokërr sinapi, do t’i thoni këtij mali: “Zhvendosu

nga këtu atje”, dhe ai do të zhvendoset; dhe asgjë nuk do të jetë e pamundshme për ju. ²¹ Por ky lloji demoni nuk del veçse me anë të lutjes dhe të agjërimit”. ²² Por, ndërsa ata qëndronin në Galile, Jezusi u tha atyre: “Biri i njeriut do t’u dorëzohet në duart e njerëzve, ²³ dhe ata do ta vrasin; por ditën e tretë ai do të ringjallet”. Dhe ata u pikëlluan shumë. ²⁴ Kur arritën në Kapernaum, vjelësit e të drahmeve iu afruan Pjetrit dhe thanë: “Mësuesi juaj a e paguan taksën e tempullit?”. ²⁵ Ai tha: “Po”. Kur hyri në shtëpi, Jezusi e priti përpara duke thënë: “Ç’mendon ti, Simon? Prej kujt i marrin haraçet ose taksat mbretërit e dheut? Prej bijve të vet apo prej të huajve?”. ²⁶ Pjetri i tha: “Prej të huajve”. Jezusi tha: “Bijtë, pra, përjashtohen. ²⁷ Megjithatë, për të mos i skandalizuar ata, shko në det, hidhe grepin dhe merr peshkun e parë që do vijë lart, hapja gojën dhe do të gjesh një staterë; merre dhe jepjau atyre për ty dhe për mua”.

18

¹ Në atë orë dishepujt iu afruan Jezusit dhe e pyetën: “Kush është, pra, më i madhi në mbretërinë e qiejve?”. ² Dhe Jezusi, pasi thirri një fëmijë të vogël pranë vetes, e vuri në mes tyre ³ dhe tha: “Në të vërtetë po ju them: në qoftë se nuk ktheheni dhe nuk bëheni si fëmijët e vegjël, ju nuk do të hyni fare në mbretërinë e qiejve. ⁴ Kush, pra, do të përulet si ky fëmijë i vogël, do të jetë më i madhi në mbretërinë e qiejve. ⁵ Dhe kushdo që e pranon një fëmijë të vogël si ky në emrin tim, më pranon mua. ⁶ Por ai që do të skandalizojë një prej këtyre të vegjëlve që besojnë tek unë, do

të jetë më mirë për atë t'i varet në qafë një gur mulliri (që e sjell rrotull gomari) dhe të zhytet në thellësi të detit. ⁷ Mjerë bota për skandalet! Sepse është nevojshëm të vijnë skandalët, por mjerë ai njeri për faj të të cilit do të vijë skandali! ⁸ Tani në qoftë se dora jote ose këmba jote të skandalizohet për mëkat, preje dhe flake nga vetja; është më mirë për ty të hysh në jetë dorëcung ose i çalë, se sa të kesh dy duar dhe dy këmbë dhe të hidhesh në zjarr të përjetshëm. ⁹ Po ashtu, në qoftë se syri yt të skandalizohet për mëkat, nxirre dhe hidhe larg teje; është më mirë për ty të hysh në jetë vetëm me një sy se sa t'i kesh të dy dhe të të hedhin në Gehena të zjarrit. ¹⁰ Ruhuni se përbuzni ndonjë nga këta të vegjël, sepse unë po ju them se engjëjt e tyre në qiej shohin vazhdimisht fytyrën e Atit tim, që është në qiej. ¹¹ Sepse Biri i njeriut erdhi për të shpëtuar atë që qe humbur. ¹² Si mendoni? Në qoftë se një njeri ka njëqind dele dhe njera prej tyre humb rrugën, a nuk do t'i lërë ai të nëntëdhjetë e nëntat mbi male për të kërkuar atë që humbi rrugën? ¹³ Dhe në se i ndodh ta gjejë, unë ju them në të vërtetë se ai do të gëzohet më shumë për këtë, se sa për të nëntëdhjetë e nëntat që nuk kishin humbur rrugën. ¹⁴ Kështu është dëshira e Atit tuaj që është në qiej, që asnjë nga këta të vegjël të mos humbasë”. ¹⁵ “Por në qoftë se vëllai yt ka mëkatuar kundër teje, shko dhe qortoje vetëm për vetëm; në qoftë se të dëgjon, ti e fitove vëllanë tënd; ¹⁶ por në qoftë se nuk të dëgjon, merr me vete edhe një ose dy vetë, që çdo fjalë të vërtetohet nga goja e dy ose tre dëshmitarëve. ¹⁷ Në se pastaj

refuzon t'i dëgjojë, thuaja kishës; dhe në qoftë se refuzon edhe ta dëgjojë kishën, le të jetë për ty si pagan ose tagrambledhës. ¹⁸ Në të vërtetë ju them se gjitha gjërat që do të keni lidhur mbi tokë do të jenë lidhur edhe në qiell; dhe gjitha gjërat që keni zgjidhur mbi tokë do të jenë zgjidhur edhe në qiell. ¹⁹ Po ju them gjithashtu se, në qoftë se dy prej jush bien në ujdi mbi tokë të kërkojnë çfarëdo gjëje, kjo do t'u jepet atyre nga Ati im që është në qiej. ²⁰ Sepse, kudo që dy a tre janë bashkuar në emrin tim, unë jam në mes të tyre". ²¹ Atëherë Pjetri iu afrua dhe tha: "Zot, në se vëllai im mëkaton kundër meje, sa herë duhet ta fal? Deri shtatë herë?". ²² Jezusi i tha: "Unë nuk të them deri shtatë herë, por deri shtatëdhjetë herë shtatë. ²³ Prandaj mbretëria e qiejve i ngjan një mbreti që deshi të bënte llogaritë me shërbëtorët e vet. ²⁴ Mbasi filloi t'i bëjë llogaritë, i sollën një që i detyrohej dhjetë mijë talenta. ²⁵ Dhe, duke qenë se ky nuk kishte të paguante, zotëria e tij urdhëroi që të shitej ai me gruan e tij, bijtë e tij dhe gjithë ç'kishte, dhe të shlyejë detyrimin. ²⁶ Atëherë ai shërbëtor i ra ndër këmbë e i lutej duke thënë: "Zot, ki durim me mua dhe unë do t'i paguaj të gjitha". ²⁷ I shtyrë nga dhembshuria, zotëria e atij shërbëtori e la të lirë atë dhe ia fali detyrimin. ²⁸ Por ai shërbëtor, si doli, takoi një nga shërbëtorët e tjerë, që i detyrohej njëqind denarë; dhe, mbasi e zuri për fyti, po e mbyste duke thënë: "Më paguaj detyrimin që më ke". ²⁹ Atëherë shërbëtori shok i tij, i ra ndër këmbë dhe iu lut duke thënë: "Ki durim me mua, dhe do t'i paguaj të gjitha". ³⁰ Por ai nuk deshi, madje shkoi

dhe e futi në burg deri sa ai ta shlyente detyrimin. ³¹ Por shërbëtorët e tjerë, kur e panë ngjarjen, u pikëlluan shumë dhe shkuan e i thanë zotërisë së tyre gjithçka që kishte ndodhur. ³² Atëherë zotëria e tij e thirri dhe i tha: “Shërbëtor i lig, unë ta fala gjithë këtë detyrim, sepse m’u lute. ³³ A nuk duhej të kishe mëshirë edhe ti për shokun tënd, ashtu si pata mëshirë unë për ty?”. ³⁴ Dhe zotëria i tij, i zemëruar, ua dorëzoi torturuesve deri sa të paguante gjithë detyrimin. ³⁵ Kështu do të veprojë me ju edhe Ati im qiellor; në qoftë se secili prej jush nuk e fal me gjithë zemër vëllanë e vet për fajet e tij”.

19

¹ Mbasi Jezusi i mbaroi këto ligjërata, u nis nga Galilea dhe erdhi në krahinën e Judesë, përtej Jordanit. ² Turma të mëdha e ndiqnin dhe ai i shëroi atje. ³ Atëherë iu afruan disa farisenj për ta provokuar dhe i thanë: “A është e lejueshme që burri ta ndajë gruan për një shkak çfarëdo?”. ⁴ Dhe ai, duke u përgjigjur u tha atyre: “A nuk keni lexuar ju, se ai që i krijoi që në fillim, i krijoi mashkull dhe femër? ⁵ Dhe tha: “Për këtë arsye njeriu do ta lërë babanë dhe nënën e vet dhe do të bashkohet me gruan e vet; dhe të dy do të jenë një mish i vetëm”. ⁶ Dhe kështu ata nuk janë më dy, por një mish i vetëm; prandaj atë që Perëndia ka bashkuar, njeriu të mos e ndajë”. ⁷ Ata i thanë: “Atëherë përse Moisiu urdhëroi të jepet letërndarja dhe të lëshohet?”. ⁸ Ai u tha atyre: “Moisiu ju lejoi t’i ndani gratë tuaja për shkak të ngurtësisë së zemrave tuaja, por në fillim nuk ka qenë kështu.

⁹ Por unë ju them se kushdo që e lëshon gruan e vet, përveç rastit të kurvërisë, dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën; edhe ai që martohet me gruan e ndarë, shkel kurorën”. ¹⁰ Dishepujt e vet i thanë: “Në qoftë se kushtet e burrit ndaj gruas janë të tilla, më mirë të mos martohet”. ¹¹ Por ai u tha atyre: “Jo të gjithë i kuptojnë këto fjalë, por atyre që iu është dhënë. ¹² Sepse ka eunukë që kanë lindur të tillë nga barku i nënës; ka eunukë që janë bërë eunukë nga njerëzit, dhe ka eunukë që janë bërë vet eunukë për mbretërinë e qiejve. Ai që mund ta kuptojë, le ta kuptojë”. ¹³ Atëherë i sollën fëmijë të vegjël që të vinte duart mbi ata dhe të lutej, por dishepujt i qortuan. ¹⁴ Por Jezusi tha: “I lini fëmijët e vegjël të vijnë tek unë, sepse atyre u përket mbretëria e qiejve”. ¹⁵ Dhe, mbasi vuri duart mbi ata, u nis që andej. ¹⁶ Dhe ja, iu afrua dikush dhe i tha: “Mësues i mirë, çfarë të mire duhet të bëj që të kem jetë të përjetshme?”. ¹⁷ Dhe ai tha: “Pse më quan të mirë? Askush nuk është i mirë, përveç një të vetmi: Perëndia. Tani në qoftë se ti don të hysh në jetë, zbato urdhërimet”. ¹⁸ Ai i tha: “Cilat?”. Atëherë Jezusi i tha: “Mos vraz, mos shkel kurorën, mos vidh, mos bëj dëshmi të rreme, ¹⁹ ndero atin tënd dhe nënën tënde dhe duaje të afërmin tënd si veten tënde”. ²⁰ I riu i tha: “Të gjitha këto gjëra unë i kam zbatuar që në rini; çfarë më mungon tjetër?”. ²¹ Jezusi i tha: “Në qoftë se do të jesh i përsosur, shko, shit ç’të kesh, jepua të varfërve dhe ti do të kesh një thesar në qiell; pastaj eja dhe më ndiq mua”. ²² Por i riu, kur i dëgjoi këto fjalë, iku i trishtuar, sepse

kishte pasuri të madhe. ²³ Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: “Në të vërtetë ju them se një i pasur me vështirësi do të hyjë në mbretërinë e qiejve. ²⁴ Dhe po jua përsëris: Është më lehtë të kalojë deveja nga vrima e gjilpërës, se sa i pasuri të hyjë në mbretërinë e Perëndisë”. ²⁵ Kur i dëgjuan këto fjalë, dishepujt e vet u habitën shumë dhe thanë: “Atëherë, kush do të shpëtojë vallë?”. ²⁶ Dhe Jezusi duke përqëndruar shikimin mbi ata tha: “Për njerëzit kjo është e pamundur, por për Perëndinë çdo gjë është e mundur”. ²⁷ Atëherë Pjetri iu përgjigj duke thënë: “Ja, ne i lamë të gjitha dhe të ndoqëm; çfarë do të fitojmë, pra?”. ²⁸ Jezusi u tha atyre: “Në të vërtetë po ju them, në krijimin e ri, kur Biri i njeriut të ulet në fronin e lavdisë së vet, edhe ju që më keni ndjekur do të uleni mbi dymbëdhjetë frone për të gjykuar të dymbëdhjetë fiset e Izraelit. ²⁹ Dhe kushdo që ka lënë, për hir të emrit tim, shtëpi, vëllezër, motra, atë, nënë, grua, bij ose ara, do të marrë njëqindfish dhe do të trashëgojë jetë të përjetshme. ³⁰ Por shumë të parë do të jenë të fundit, dhe shumë të fundit do të jenë të parët”.

20

¹ “Mbretëria e qiejve i ngjan, pra, një zot shtëpie, që doli herët në mëngjes për të pajtuar me mëditje punëtorë për vreshtin e vet. ² Mbas ra në ujdi me punëtorët për një denar në ditë, i dërgoi në vreshtin e vet. ³ Pastaj doli rreth orës së tretë dhe pa të tjerë që rrinin në shesh, të papunë. ⁴ Dhe u tha atyre: “Shkoni edhe ju në vresht dhe unë do t’ju jap sa është e drejtë”. Dhe ata shkuan.

⁵ Doli përsëri rreth orës së gjashtë dhe orës së nëntë dhe bëri po ashtu. ⁶ Kur doli përsëri rreth orës njëmbëdhjetë, gjeti disa të tjerë, të papunë, dhe u tha: “Përse rrini gjithë ditën këtu pa bërë asgjë?”. ⁷ Ata i thanë: “Sepse askush nuk na ka marrë me mëditje”. Ai u tha atyre: “Shkoni edhe ju në vresht dhe do të merrni aq sa është e drejtë”. ⁸ Kur erdhi mbrëmja, i zoti i vreshtit i tha kujdestarit të vet: “Thirri punëtorët dhe jepu mëditjen e tyre, duke filluar nga ata të fundit e deri te të parët”. ⁹ Dhe kur erdhën ata të orës njëmbëdhjetë, morën nga një denar secili. ¹⁰ Kur erdhën të parët, menduan se do të merrnin më shumë, por edhe ata morën nga një denar secili. ¹¹ Duke e marrë, murmurisnin kundër zotit të shtëpisë, ¹² duke thënë: “Këta të fundit punuan vetëm një orë, dhe ti i trajtove si ne që hoqëm barrën dhe vapën e ditës”. ¹³ Por ai duke u përgjigjur i tha njerit prej tyre: “Mik, unë nuk po të ha hakun; a nuk re në ujdi me mua për një denar? ¹⁴ Merr atë që të takon ty dhe shko; por unë dua t’i jap këtij të fundit aq sa ty. ¹⁵ A nuk më lejohet të bëj me timen ç’të dua? Apo bëhesh sylig, sepse unë jam i mirë?”. ¹⁶ Kështu të fundit do të jenë të parët dhe të parët të fundit, sepse shumë janë të thirrur, por pak janë të zgjedhur”. ¹⁷ Pastaj, kur Jezusi po ngjitej në Jeruzalem, i mori mënjanë të dymbëdhjetë dishepujt gjatë rrugës dhe u tha atyre: ¹⁸ “Ja, ne ngjitemi në Jeruzalem dhe Biri i njeriut do t’u dorëzohet krerëve të priftërinjve dhe skribëve, dhe ata do ta dënojnë me vdekje. ¹⁹ Do t’ua dorëzojnë pastaj në duart e paganëve që ta tallin, ta fshikullojnë dhe ta kryqëzojnë; por ai

ditën e tretë do të ringjallet”. ²⁰ Atëherë nëna e bijve të Zebedeut iu afrua bashkë me bijtë e vet, ra përmbys para tij dhe i kërkoi diçka. ²¹ Dhe ai i tha: “Çfarë do?”. Ajo u përgjigj: “Urdhëro që këta dy bijtë e mi të ulen njeri në të djathtën dhe tjetri në të majtën në mbretërinë tënde”. ²² Dhe Jezusi, duke u përgjigjur tha: “Ju nuk dini çfarë kërkoni; a mund ta pini ju kupën që unë do të pi dhe të pagëzoheni me pagëzimin me të cilin unë do të pagëzohem? Ata i thanë: “Po, mundemi”. ²³ Atëherë ai u tha atyre: “Ju me të vërtetë do ta pini kupën time dhe do të pagëzoheni me pagëzimin me të cilin unë do të pagëzohem; por nuk është në dorën time që të uleni në të djathtën time ose në të majtën time, por u është rezervuar atyre, të cilëve u është përgatitur nga Ati im”. ²⁴ Kur i dëgjuan këto fjalë, të dhjetët të tjerët u indinjuan kundër të dy vëllezërve. ²⁵ Dhe Jezusi i thirri ata pranë vetes dhe u tha: “Ju e dini se të parët e kombeve i sundojnë ato dhe të mëdhenjtë përdorin pushtet mbi ato, ²⁶ por midis jush kështu nuk do të ndodhë; madje secili prej jush që do të dojë të bëhet i madh, qoftë shërbëtori juaj; ²⁷ dhe kushdo prej jush që do të dojë të jetë i pari, qoftë skllavi juaj. ²⁸ Sepse edhe Biri i njeriut nuk erdhi që t’i shërbejnë, por për të shërbyer dhe për të dhënë jetën e tij si çmim për shpengimin e shumë vetëve. ²⁹ Kur po dilnin nga Jeriko, një turmë e madhe e ndoqi. ³⁰ Dhe ja, dy të verbër që uleshin gjatë rrugës, kur dëgjuan se po kalonte Jezusi, filluan të bërtasin duke thënë: “Ki mëshirë për ne, Zot, Biri i Davidit”. ³¹ Por turma i qortoi që të heshtnin; por ata bërtisnin edhe më fort duke

thënë: “Ki mëshirë për ne, Zot, Biri i Davidit!”.³² Atëherë Jezusi ndaloi, i thirri dhe tha: “Çfarë doni të bëj për ju?”.³³ Ata i thanë: “Zot, të na hapen sytë!”.³⁴ Dhe Jezusi pati mëshirë për ta dhe ua preku sytë e tyre; dhe në atë çast u erdhi drita e syve dhe ata e ndiqnin.

21

¹ Kur iu afruan Jeruzalemit dhe arritën në Betfage, afër malit të Ullinjve, Jezusi dërgoi dy dishepuj, ² duke u thënë atyre: “Shkoni në fshatin që ndodhet përballë jush; aty do të gjeni menjëherë një gomare të lidhur dhe një pulishtë me të; zgjidhini dhe m’i sillni! ³ Dhe nëse dikush ju thotë gjë, i thoni se Zoti ka nevojë për to, por do t’i kthejë shpejt”. ⁴ Tani kjo ndodhi për të përmbushur ç’ishtë thënë nga profeti, që thotë: ⁵ “I thoni bijës së Sionit: Ja po të vjen mbreti yt, zemërbutë, hipur mbi një gomare, madje një pulishtë, pjellë e një kafshe barrë”. ⁶ Dishepujt shkuan dhe vepruan ashtu si i kishte urdhëruar Jezusi. ⁷ Sollën gomaren dhe pulishtin, shtruan mbi to mantelet e tyre, dhe ai u hipi. ⁸ Dhe një turmë shumë e madhe shtronte mantelet e veta gjatë rrugës, ndërsa të tjerë thyenin degë nga pemët dhe i shtronin mbi rrugë. ⁹ Turmat që vinin përpara dhe ato që e ndiqnin brohoritnin, duke thënë: “Hosana Birit të Davidit! Bekuar qoftë ai që vjen në emër të Zotit! Hosana në vendet shumë të larta!”. ¹⁰ Dhe kur hyri Jezusi në Jeruzalem, gjithë qyteti u ngrit në këmbë dhe tha: “Kush është ky?”. ¹¹ Dhe turmat thonin: “Ky është Jezusi, profeti nga Nazareti i Galilese. ¹² Pastaj Jezusi hyri në tempullin e Perëndisë, i

dëboi të gjithë ata që shisnin dhe blinin në tempull dhe përmbysi tryezat e këmbyesve të parave dhe ndenjësset e shitësve të pëllumbave. ¹³ Dhe u tha atyre: “Është shkruar: “Shtëpia ime do të quhet shtëpi lutje”, por ju e keni kthyer në një shpellë kusarësh”. ¹⁴ Atëherë iu paraqitën të verbër dhe të çalë, dhe ai i shëroi. ¹⁵ Por krerët e priftërinjve dhe skribët, kur panë mrekullitë që ai kishte bërë dhe fëmijët që brohoritnin në tempull duke thënë: “Hosana Birit të Davidit!”, u zemëruan, ¹⁶ dhe i thanë: “A po dëgjon ti çfarë thonë këta?”. Jezusi u tha atyre: “Po! A nuk keni lexuar kurrë: “Nga goja e të vegjëlve dhe të foshnjave në gji ti ke përgatitur lavdi?””. ¹⁷ Dhe, mbasi i la ata, doli nga qyteti për në Betani, dhe atje kaloi natën. ¹⁸ Në mëngjes, kur po kthehej në qytet e mori uria. ¹⁹ Dhe gjatë rrugës pa një fik dhe iu afrua, por nuk gjeti asgjë përveç gjetheve; dhe i tha: “Mos u lidhtë më kurrë fryt prej teje përjetë!”. Dhe fiku u tha menjëherë. ²⁰ Kur e panë këtë, dishepujt u çuditën dhe thanë: “Qysh u tha fiku në çast?”. ²¹ Dhe Jezusi duke u përgjigjur u tha atyre: “Në të vërtetë ju them që, po të keni besim dhe të mos dyshoni, do të bëni jo vetëm atë që unë i bëra fikut, por, edhe sikur t’i thoni këtij mali: “Hiqur andej dhe hidhu në det”, kjo do të ndodhë. ²² Dhe gjithçka të kërkon në lutje, duke patur besim, do të merrni”. ²³ Kur hyri në tempull, krerët e priftërinjve dhe pleqtë e popullit iu afruan, ndërsa i mësonte, dhe i thanë: “Me ç’pushtet i bën ti këto gjëra? Dhe kush ta ka dhënë këtë pushtet?”. ²⁴ Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: “Edhe unë do t’ju bëj një

pyetje, dhe në qoftë se ju do të më përgjigjeshit, unë gjithashtu do t'ju them me ç'pushtet i kryej këto gjëra. ²⁵ Pagëzimi i Gjonit nga erdhi? Nga qielli apo nga njerëzit?”. Dhe ata arsyetonin midis tyre duke thënë: “Po t'i themi nga qielli, do të na thotë: “Përse atëherë nuk i besuat?”. ²⁶ Në qoftë se i themi nga njerëzit, kemi frikë nga turma, sepse të gjithë e konsiderojnë Gjonin profet”. ²⁷ Dhe iu përgjigjën Jezusit duke thënë: “Nuk e dimë”. Atëherë ai u tha atyre: “As unë nuk do t'ju them me ç'pushtet i bëj këto gjëra”. ²⁸ “Ç'mendoni? Një njeri kishte dy bij dhe duke iu drejtuar të parit tha: “Bir, shko sot të punosh në vreshtin tim”; ²⁹ por ai u përgjigj dhe tha: “Nuk dua”; por më vonë, i penduar, shkoi. ³⁰ Pastaj iu kthye të dytit dhe i tha të njëjtën gjë. Dhe ai u përgjigj dhe tha: “Po, imzot, do ta bëj”, por nuk shkoi. ³¹ Cili nga të dy e kreu vullnetin e të atit?”. Ata i thanë: “I pari”. Jezusi u tha atyre: “Në të vërtetë ju them se tagrambledhësit dhe prostitutat hyjnë para jush në mbretërinë e qiejve. ³² Sepse Gjoni erdhi tek ju në rrugën e drejtësisë, dhe iu nuk i besuat, ndërsa tagrambledhësit dhe prostitutat i besuan; as mbasi i keni parë këto gjëra, nuk u penduat për t'i besuar”. ³³ “Dëgjoni një shëmbëlltyrë tjetër: Ishte një pronar shtëpie, i cili mbolli një vresht, e rrethoi me gardh, gërmoi një vend ku të shtrydhte rrushin, ndërtoi një kullë dhe, mbasi ua besoi disa vreshtarëve, u nis në një vend të huaj. ³⁴ Dhe kur erdhi koha e të vjelave, ai dërgoi shërbëtorët e vet te vreshtarët, për të marrë frutat e tij, ³⁵ por vreshtarët i kapën shërbëtorët e tij, njërin e rrahën,

një tjetër e vranë dhe një tjetër e vranë me gurë. ³⁶ Përsëri, ai dërgoi shërbëtorë të tjerë, më shumë se të parët, dhe këta vreshtarët i trajtuan në të njëjtën mënyrë. ³⁷ Më në fund ai i dërgoi atyre birin e vet duke thënë: “Për djalin tim do të kenë respekt!”. ³⁸ Por vreshtarët, kur e panë të birin, i thanë njeri tjetrit: “Ky është trashëgimtari; ejani, ta vrasim dhe marrim si pronë trashëgiminë e tij”. ³⁹ Dhe e kapën, e nxorën jashtë nga vreshti dhe e vranë. ⁴⁰ Tani, kur të vijë i zoti i vreshtit, çfarë do t’u bëjë këtyre vreshtarëve?”. ⁴¹ Ata i thanë: “Ai do t’i vrasë keqas ata faqezinj dhe do t’ua besojë vreshtin vreshtarëve të tjerë, të cilët do t’i japin prodhimet në kohën e vet”. ⁴² Jezusi u tha atyre: “A nuk keni lexuar kurrë në Shkrimet: “Guri, që ndërtuesit e nxorën të papërdorshëm, u bë guri i qoshes. Kjo është vepër e Zotit, dhe është e mrekullueshme në sytë tonë”? ⁴³ Prandaj unë po ju them se juve do t’ju hiqet mbretëria e Perëndisë dhe do t’i jepet një kombi që do ta bëjë të japë fryt. ⁴⁴ Dhe ai që do të bjerë mbi këtë gur do të bëhet copëcopë; dhe ai mbi të cilin do të bjerë ai do të jetë i thërrmuar”. ⁴⁵ Dhe krerët e priftërinjve dhe farisenjtë, kur i dëgjuan shëmbëlltyrat e tij, e kuptuan se po fliste për ta. ⁴⁶ Dhe kërkonin ta kapnin, por kishin frikë nga turmat, sepse ato e konsideronin profet.

22

¹ Dhe Jezusi, nisi përsëri t’u flasë atyre me shëmbëlltyra, duke thënë: ² “Mbretëria e qiejve i ngjan një mbreti, i cili përgatiti dasmën e të birit. ³ Dhe dërgoi shërbëtorët e vet për të thirrur të ftuarit në dasmë, por ata nuk deshën të vijnë.

⁴ Dërgoi përsëri shërbëtorë të tjerë duke thënë: “U thoni të ftuarve: Ja unë e kam shtruar drekën time, viçat e mi dhe bagëtia ime e majmur janë therur dhe gjithçka është gati; ejani në dasmë”.
⁵ Por ata, pa e përfillur, shkuan: dikush në arën e vet e dikush në punët e veta. ⁶ Dhe të tjerët, mbasi kapën shërbëtorët e tij, i shanë dhe i vranë.
⁷ Mbreti atëherë, kur dëgjoi këtë, u zemërua dhe dërgoi ushtritë e veta për të shfarosur ata gjakosorë dhe dogji qytetin e tyre. ⁸ Atëherë u tha shërbëtorëve të vet: “Dasma është gati, por të ftuarit nuk ishin të denjë. ⁹ Shkoni, pra, në udhëkryqe dhe ftoni në dasmë këdo që të gjeni.” ¹⁰ Dhe ata shërbëtorët dolën nëpër rrugë, mblodhën të gjithë ata që gjetën, të këqij dhe të mirë, dhe vendi i dasmës u mbush me të ftuar. ¹¹ Atëherë mbreti hyri për të parë të ftuarit dhe gjeti aty një njeri që nuk kishte veshur rrobë dasme; ¹² dhe i tha: “Mik, si hyre këtu pa pasur rrobë dasme?”. Dhe ai mbylli gojën. ¹³ Atëherë mbreti u tha shërbëtorëve: “Lidheni duar dhe këmbë, kapeni dhe hidheni në errësiat e jashtme. Atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh”. ¹⁴ Sepse shumë janë të thirrur, por pak janë të zgjedhur”. ¹⁵ Atëherë farisenjtë u veçuan dhe bënëin këshill se si ta zinin gabim në fjalë. ¹⁶ Dhe i dërguan dishepujt e tyre bashkë me herodianët, për t’i thënë: “Mësues, ne e dimë se ti je i vërtetë dhe që mëson udhën e Perëndisë në të vërtetë, pa marrë parasysht njeri, sepse ti nuk shikon pamjen e jashtme të njerëzve. ¹⁷ Na thuaj, pra: Si e mendon? A është e ligjshme t’i paguhet taksa Cezarit apo jo?”. ¹⁸ Por Jezusi,

duke e njohur ligësinë e tyre, tha: “Pse më tundoni, o hipokritë? ¹⁹ Më tregoni monedhën e taksës”. Atëherë ata i treguan një denar. ²⁰ Dhe ai u tha atyre: “E kujt është kjo fytyrë dhe ky mbishkrim?”. ²¹ Ata i thanë: “E Cezarit”. Atëherë ai u tha atyre: “Jepni, pra, Cezarit atë që i përket Cezarit dhe Perëndisë atë që i përket Perëndisë”. ²² Dhe ata, kur e dëgjuan këtë, u mrekulluan, e lanë, dhe ikën. ²³ Po atë ditë erdhën tek ai saducenjtë, të cilët thonë se nuk ka ringjallje, dhe e pyetën ²⁴ duke thënë: “Mësues, Moisiu ka thënë: “Në se dikush vdes pa lënë fëmijë, i vëllai le të martohet me gruan e tij, për t’i lindur trashëgimtarë vëllait të tij. ²⁵ Tani ndër ne ishin shtatë vëllezër; i pari u martua dhe vdiq dhe duke mos pasë trashëgimtarë, ia la gruan vëllait të vet. ²⁶ Kështu edhe i dyti dhe i treti, deri tek i shtati. ²⁷ Në fund vdiq edhe gruaja. ²⁸ Në ringjallje, pra, e kujt nga këta të shtatë do të jetë grua? Sepse të gjithë e patën gruaja”. ²⁹ Por Jezusi, duke u përgjigjur u tha atyre: “Ju bëni gabim, sepse nuk e kuptoni as Shkrimin as pushtetin e Perëndisë. ³⁰ Në ringjallje, pra, as martohen as martojnë, por ata do të jenë në qiell si engjëjt e Perëndisë. ³¹ Pastaj sa për ringjalljen e të vdekurve, a nuk e keni lexuar ç’ju ishte thënë nga Perëndia kur thotë: ³² “Unë jam Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe i Jakobit”? Perëndia nuk është Perëndia i të vdekurve, por i të gjallëve”. ³³ Dhe turmat, kur i dëgjuan këto gjëra, habiteshin nga doktrina e tij. ³⁴ Atëherë farisenjtë, kur dëgjuan se ai ua kishte zënë gojën saducenjve, u mblodhën tok. ³⁵ Dhe një nga ata, mësues i ligjit, e pyeti për të vënë në

provë, duke thënë: ³⁶ “Mësues, cili është urdhërimi i madh i ligjit?”. ³⁷ Dhe Jezusi i tha: ““Duaje Zotin, Perëndinë tënde me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd dhe me gjithë mendjen tënde”. ³⁸ Ky është urdhërimi i parë dhe i madh. ³⁹ Dhe i dyti, i ngjashëm me këtë, është: “Duaje të afërmin tënd porsì vetveten”. ⁴⁰ Nga këto dy urdhërime varet i tërë ligji dhe profetët”. ⁴¹ Tani, kur u mblodhën farisenjtë, Jezusi i pyeti: ⁴² “Ç’u duket juve për Krishtin? Biri i kujt është?”. Ata i thanë: “I Davidit”. ⁴³ Ai u tha atyre: “Si pra Davidi, në Frymë, e quan Zot, duke thënë: ⁴⁴ “Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në të djathtën time, deri sa unë t’i vë armiqtë e tu si stol të këmbëve të tua”? ⁴⁵ Në qoftë se Davidi e quan Zot, si mund të jetë biri i tij?”. ⁴⁶ Por asnjë nuk ishte në gjendje t’i përgjigjej; dhe, që nga ajo ditë, askush nuk guxoi ta pyesë më.

23

¹ Atëherë Jezusi u foli turmave dhe dishepujve të vet, ² duke thënë: “Skribët dhe farisenjtë ulen mbi katedrën e Moisiut. ³ Zbatoni, pra, dhe bëni gjithçka t’ju thonë të zbatoni; por mos bëni si bëjnë ata, sepse thonë, por nuk e bëjnë. ⁴ Por lidhin barrë të rënda që barten me vështirësi, dhe ua vënë mbi kurrizin e njerëzve; Por ata nuk duan të luajnë vetë as me gisht. ⁵ Por të gjitha veprat e tyre i bëjnë për t’u dukur nga njerëzit; i zgjérojnë filateritë e tyre dhe i zgjatin thekët e rrobave të tyre. ⁶ Duan kryet e vendit në gostira dhe vendet e para në sinagoga, ⁷ si edhe përshëndetjet në sheshe dhe të quhen rabbi, rabbi nga njerëzit. ⁸ Por ju mos lejoni që t’ju quajnë rabbi, sepse vetëm një është mësuesi

juaj: Krishti, dhe ju të gjithë jeni vëllezër. ⁹ Dhe përmbi tokë mos thirrni askënd atë tuaj, sepse vetëm një është Ati juaj, ai që është në qiej. ¹⁰ As mos lejoni që t'ju quajnë udhëheqës, sepse vetëm një është udhëheqësi juaj: Krishti. ¹¹ Dhe më i madhi prej jush le të jetë shërbëtori juaj. ¹² Sepse kush do të lartësojë veten, do të poshtërohet; dhe kush do të përulë veten, do të lartësohet. ¹³ Por mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse mbyllni mbretërinë e qiejve para njerëzve; sepse as ju nuk hyni, as nuk i lini të hyjnë ata që janë për të hyrë. ¹⁴ Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse gllabëroni shtëpitë e të vejave dhe për sy e faqe bëni lutje të gjata; për këtë arsye ju do të pësoni një dënim më të rreptë. ¹⁵ Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse përshkoni detin dhe dheun për të bërë prozelitë, dhe kur ndokush bëhet i tillë, e bëni bir të Gehenas dhe dy herë më të keq se ju! ¹⁶ Mjerë ju, udhëheqës të verbër, që thoni: “Në qoftë se dikush betohet për tempullin, kjo s’është gjë; por në qoftë se betohet për arin e tempullit, është i detyruar”. ¹⁷ Të marrë dhe të verbër! Sepse cili është më i madh: ari apo tempulli që e shenjtëron arin? ¹⁸ Dhe në qoftë se dikush betohet për altarin, s’është gjë; por ne qoftë se betohet për ofertën që është mbi të, është i detyruar”. ¹⁹ Të marrë dhe të verbër! Sepse cila është më e madhe, oferta apo altari që e shenjtëron ofertën? ²⁰ Ai, pra, që betohet për altarin, betohet për të dhe për çdo gjë që është përmbi të! ²¹ Ai që betohet për tempullin, betohet për të dhe për atë që banon atje. ²² Dhe ai që

betohet për qiellin, betohet për fronin e Perëndisë dhe për atë që është ulur mbi të. ²³ Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse ju llogaritni të dhjetën e mëndrës, të koprës dhe të barit të gjumit, dhe lini pas dore gjërat më të rëndësishme të ligjit: gjyqin, mëshirën dhe besimin; këto gjëra duhet t'i praktikoni pa i lënë pas dore të tjerat. ²⁴ Udhëheqës të verbër, që sitni mushkonjën dhe kapërdini devenë! ²⁵ Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse pastroni anën e jashtme të kupës dhe të pjatës, ndërsa përbrenda janë plot me grabitje dhe teprime. ²⁶ Farise i verbër! Pastro më parë përbrenda kupën dhe pjatën, që edhe përjashta të jetë e pastër. ²⁷ Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse u ngjani varreve të zbardhuara (me gëlqere), që nga jashtë duken të bukur, por brenda janë plot eshtra të vdekurish dhe gjithfarë papastërtish. ²⁸ Kështu edhe ju nga jashtë u paraqiteni njerëzve si të drejtë; por përbrenda jeni plot hipokrizi dhe paudhësi. ²⁹ Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse ndërtoni varrezat e profetëve dhe zbukuroni monumentet e të drejtëve, ³⁰ dhe thoni: “Po të kishim jetuar në kohën e etërve tanë, nuk do të kishim bashkëpunuar me ta në vrasjen e profetëve”. ³¹ Duke folur kështu, ju dëshmoni kundër vetes suaj, se jeni bijtë e atyre që vranë profetët. ³² Ju e kaloni masën e etërve tuaj! ³³ O gjarpërinj, o pjellë nëpërkash! Si do t'i shpëtoni gjykimit të Gehenas? ³⁴ Prandaj, ja unë po ju dërgoj profetë, dijetarë dhe skribë; ju disa prej tyre do t'i vritni dhe do t'i kryqëzoni, disa të tjerë do t'i fshikulloni në sinagogat tuaja dhe do t'i

persekutoni nga një qytet në tjetrin, ³⁵ që të bjerë mbi ju gjithë gjaku i drejtë i derdhur mbi dhe, nga gjaku i të drejtit Abel, deri te gjaku i Zaharias, birit të Barakias, që ju e vratë ndërmjet tempullit dhe altarit. ³⁶ Në të vërtetë po ju them se të gjitha këto gjëra do të bien mbi këtë brez. ³⁷ Jeruzalem, Jeruzalem, që i vret profetët dhe i vret me gurë ata që të janë dërguar! Sa herë kam dashur t'i mbledh bijtë e tu ashtu si i mbledh kllloçka zogjtë e vet nën krahë, por ju nuk deshët! ³⁸ Ja, shtëpia juaj po ju lihet e shkretë. ³⁹ Sepse unë po ju them, se tash e tutje nuk do të më shihni më deri sa të thoni: "I bekuar qoftë ai që vjen në emër të Zotit!"

24

¹ Tani kur Jezusi doli nga tempulli dhe po largohej, dishepujt e tij iu afruan për t'i treguar ndërtesat e tempullit. ² Por Jezusi u tha atyre: "A nuk i shikoni ju të gjitha këto? Në të vërtetë po ju them se këtu nuk do të mbetet asnjë gur mbi gur që nuk do të rrënohet". ³ Pastaj, kur ai u ul të rrinte në malin e Ullinjve, dishepujt e vet iu afruan mënjanë dhe i thanë: "Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra? Dhe cila do të jetë shenja e ardhjes sate dhe e mbarimit të botës?". ⁴ Dhe Jezusi duke u përgjigjur u tha atyre: "Ruhuni se mos ju mashtron ndokush! ⁵ Sepse shumë do të vijnë në emrin tim, duke thënë: "Unë jam Krishti" dhe do të mashtrojnë shumë njëjërëz. ⁶ Atëherë do të dëgjoni të flitet për lufta dhe për ushtima luftash; ruhuni të mos shqetësoheni, sepse të gjitha këto duhet të ndodhin, por ende mbarimi nuk do të ketë ardhur. ⁷ Do të ngrihet, pra, popull kundër populli dhe mbretëri

kundër mbretërie; do të ketë zi buke, murtajë dhe tërmete në vende të ndryshme. ⁸ Por të gjitha këto gjëra do të jenë vetëm fillimi i dhembjeve të lindjes. ⁹ Atëherë do t'ju dorëzojnë në mundime dhe do t'ju vrasin; dhe të gjithë kombet do t'ju urrejnë për shkak të emrit tim. ¹⁰ Atëherë shumë do të skandalizohen, do ta tradhëtojnë njeri tjetrin dhe do të urrejnë njeri tjetrin. ¹¹ Dhe do të dalin shumë profetë të rremë, dhe do të mashtrojnë shumë njerëz. ¹² Dhe, duke qenë se paudhësia do të shumohet, shumëkujt do t'i ftohet dashuria; ¹³ por ai që do të ngulmojë deri në fund do të shpëtohet. ¹⁴ Dhe ky ungjill i mbretërisë do të predikohet në gjithë botën si një dëshmi për gjithë kombet, dhe atëherë do të vijë mbarimi”. ¹⁵ “Kur të shihni, pra, neverinë e shkretimit, që është parathënë nga profeti Daniel, që ka zënë vend në vendin e shenjtë (kush lexon le ta kuptojë), ¹⁶ atëherë ata që janë në Jude, le të ikin ndër male. ¹⁷ Kush ndodhet mbi taracën e shtëpisë, të mos zbresë për të marrë diçka në shtëpinë e vet; ¹⁸ dhe kush është ndër ara, të mos kthehet për të marrë mantelin e tij. ¹⁹ Por mjerë gratë shtatzëna dhe ato që do t'u japin gji fëmijëve në ato ditë! ²⁰ Dhe lutuni që ikja juaj të mos ndodhë në dimër, as të shtunën, ²¹ sepse atëherë do të ketë një mundim aq të madh, sa nuk ka ndodhur kurrë që nga krijimi i botës e deri më sot, dhe as nuk do të ketë më kurrë! ²² Dhe, po të mos shkurtoheshin ato ditë, asnjë mish nuk do të shpëtonte; por për shkak të të zgjedhurve, ato ditë do të shkurtohen. ²³ Atëherë, në qoftë se dikush do t'ju thotë: “Ja, Krishti është këtu”, ose

“Është atje”, mos i besoni. ²⁴ Sepse do të dalin krishtër të rremë dhe profetë të rremë, dhe do të bëjnë shenja të mëdha dhe mrrekulli të tilla aq sa t’i mashtrojnë, po të ishte e mundur, edhe të zgjedhurit. ²⁵ Ja, unë ju paralajmërova. ²⁶ Pra, në qoftë se ju thonë: “Ja, është në shkretëtirë”, mos shkoni atje: “Ja, është në dhomat e fshehta”, mos u besoni. ²⁷ Sepse, si vetëtima që del nga lindja dhe flakëron deri në perëndim, kështu do të jetë ardhja e Birit të njeriut. ²⁸ Sepse ku të ketë kërma, aty do të mblidhen shqiponjat”. ²⁹ “Tani, fill pas pikëllimit të atyre ditëve, dielli do të erret dhe hëna nuk do të japë dritën e vet, yjet do të bien nga qielli dhe fuqitë e qiejve do të tronditen. ³⁰ Dhe atëherë do të duket në qiell shenja e Birit të njeriut; dhe të gjitha kombet e dheut do të mbajnë zi dhe do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi retë e qiellit me fuqi dhe lavdi të madhe. ³¹ Ai do t’i dërgojë engjëjt e vet me tinguj të fuqishëm borie; dhe ata do t’i mbledhin të zgjedhurit e tij nga të katër erërat, nga një skaj i qiellit te tjetri. ³² Tani mësoni nga fiku këtë shëmbëlltyrë: kur tashmë degët e tij njomësohen dhe nxjerrin gjethet, ta dini se vera është afër. ³³ Kështu edhe ju, kur t’i shihni të gjitha këto gjëra, ta dini se ai është afër, madje te dera. ³⁴ Në të vërtetë po ju them se ky brez nuk do të kalojë, pa u realizuar të gjitha këto. ³⁵ Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë. ³⁶ Tani sa për atë ditë dhe për atë orë, askush s’e di, as engjëjt e qieive, por vetëm Ati im. ³⁷ Por, ashtu si që në ditët e Noeut, kështu do të jetë edhe në ardhjen e Birit të njeriut. ³⁸ Sepse, ashtu

si në ditët përpara përmytjes, njerëzit hanin dhe pinin, martoheshin dhe martonin, derisa Noeu hyri në arkë; ³⁹ dhe nuk kuptuan asgjë, deri sa erdhi përmytja dhe i fshiu të gjithë; kështu do të ndodhë në ardhjen e Birit të njeriut. ⁴⁰ Atëherë dy do të jenë në arë, një do të merret dhe tjetri do të lihet. ⁴¹ dy gra do të bluajnë në mulli, një do të merret dhe tjetra do të lihet. ⁴² Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini në cilën orë do të vijë Zoti juaj. ⁴³ Por dijeni këtë, se ta dinte i zoti i shtëpisë në çfarë orë të natës do të vijë vjedhësi, do të rrinte zgjuar dhe nuk do të lejonte t'i shpërthehej shtëpia. ⁴⁴ Prandaj edhe ju jini gati, sepse Biri i njeriut do të vijë në atë orë kur ju nuk mendoni". ⁴⁵ "Cili është, pra, ai shërbëtor besnik dhe i mençur, që zotëria e tij e caktoi përmbi shtëpiarët e vet, për t'u dhënë atyre ushqimin në kohën e duhur? ⁴⁶ Lum ai shërbëtor që, kur të kthehet zotëria e tij, e gjen duke bërë kështu. ⁴⁷ Në të vërtetë po ju them se ai do t'ia besojë administrimin e gjithë pasurisë së vet. ⁴⁸ Por, në qoftë se ky shërbëtor i mbrapshtë, thotë në zemër të vet: "Zotëria ime vonon të vijë", ⁴⁹ dhe fillon t'i rrahë shokët e vet dhe të hajë e të pijë me pijanecët; ⁵⁰ zotëria e këtij shërbëtori do të vijë në atë ditë kur ai nuk e pret dhe në atë orë kur ai nuk e di; ⁵¹ do ta ndëshkojë rëndë dhe do t'i rezervojë fatin e hipokritëve. Atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh".

25

¹ "Atëherë mbretëria e qiejve do t'u ngjajë dhjetë virgjëreshave, të cilat i morën llampat e tyre, dhe i dolën para dhëndrit. ² Tani pesë nga ato ishin të

mençura dhe pesë budallaçka. ³ Budallaçkat, kur morën llampat e tyre, nuk morën me vet vajin; ⁴ kurse të mençurat, bashkë me llampat, morën edhe vajin në enët e tyre. ⁵ Tani, duke qenë se dhëndri po vononte, dremitën të gjitha dhe i zuri gjumi. ⁶ Aty nga mesnata u dëgjua një britmë: “Ja, po vjen dhëndri, i dilni para!”. ⁷ Atëherë të gjitha ato virgjëreshat u zgjuan dhe përgatitën llampat e tyre. ⁸ Dhe budallaçkat u thanë të mençurave: “Na jepni nga vaji juaj, sepse llampat tona po na fiken”. ⁹ Por të mençurat duke u përgjigjur thanë: “Jo, sepse nuk do të mjaftonte as për ne e as për ju; më mirë shkoni te tregtarët dhe e blini”. ¹⁰ Tani kur ato shkuan ta blejnë, erdhi dhëndri; virgjëreshat që ishin gati, hynë bashkë me të në dasmë; dhe dera u mbyll. ¹¹ Më pas erdhën edhe virgjëreshat e tjera, duke thënë: “Zot, zot, hapna”. ¹² Por ai, duke u përgjigjur, tha: “Në të vërtetë po ju them se nuk ju njoh”. ¹³ Prandaj rrini zgjuar, sepse nuk e dini as ditën as orën në të cilët do të vijë Biri i njeriut”. ¹⁴ “Mbretëria e qiejve i ngjan gjithashtu një njeriu, që, kur po nisej për një udhëtim, i thirri shërbëtorët e tij dhe u besoi pasuritë e veta. ¹⁵ Njërit i dha pesë talenta, tjetrit dy dhe një tjetri një; secilit sipas zotësisë së tij; dhe u nis fill. ¹⁶ Tani ai që kishte marrë të pesë talentat shkoi, dhe bëri tregti me to dhe fitoi pesë të tjerë. ¹⁷ Po ashtu edhe ai që kishte marrë dy talenta fitoi edhe dy të tjerë. ¹⁸ Por kurse ai që kishte marrë një, shkoi, hapi një gropë në dhe dhe e fshehu denarin e zotit të vet. ¹⁹ Tani mbas një kohe të gjatë, u kthye zoti i atyre shërbëtorëve dhe i bëri llogaritë me ta. ²⁰ Dhe ai që kishte

marrë të pesë talentat doli përpara dhe i paraqiti pesë të tjerë, duke thënë: “Zot, ti më besove pesë talenta; ja, me ato unë fitova pesë talenta të tjerë”.²¹ Dhe i zoti i tha: “Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik; ti u tregove besnik në gjëra të vogla, unë do të të vë mbi shumë gjëra; hyr në gëzimin e zotit tënd”.²² Pastaj erdhi edhe ai që kishte marrë të dy talenta dhe tha: “Zot, ti më besove dy talenta; ja, me ato unë fitova dy talenta të tjerë”.²³ Dhe zoti i tij i tha: “Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik; ti u tregove besnik në gjëra të vogla; unë do të të vë mbi shumë gjëra; hyr në gëzimin e zotit tënd”.²⁴ Në fund erdhi edhe ai që kishte marrë vetëm një talent dhe tha: “Zot, unë e dija se je njeri i ashpër, që korr atje ku nuk ke mbjellë dhe vjel ku nuk ke shpërndarë,²⁵ prandaj pata frikë dhe shkova dhe e fsheha talentin tënd nën tokë; ja, unë po ta kthej”.²⁶ Dhe i zoti duke i përgjigjur i tha: “Shërbëtor i mbrapshtë dhe përtac, ti e dije se unë korr atje ku nuk kam mbjellë dhe vjel aty ku nuk kam shpërndarë;²⁷ Ti duhet t’ia kishte besuar denarin tim bankierëve dhe kështu, në kthimin tim, do ta kisha marrë me interes.²⁸ Prandaj ia hiqni këtij talentin dhe ia jepni atij që ka dhjetë talenta.²⁹ Sepse atij që ka do t’i jepet edhe më e do të ketë me bollëk të madh, por atij që nuk ka, do t’i merret edhe ajo që ka.³⁰ Dhe flakeni në errësirën e jashtme këtë shërbëtor të pavlefshëm. Atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh”.³¹ “Dhe kur të vijë Biri i njeriut në lavdinë e tij, bashkë me të gjithë engjëjt e shenjtë, atëherë do të ulet mbi fronin e lavdisë së vet.³² Dhe të gjithë kombet do të mblidhen para tij; dhe ai do ta ndajë njërin nga

tjetri ashtu si i ndan bariu delet nga cjeptë. ³³ Dhe delet do t'i vërë në të djathtën e tij dhe cjeptë në të majtën. ³⁴ Atëherë Mbreti do t'u thotë atyre që do të jenë në të djathtën e tij: "Ejani, të bekuar të Atit tim; merrni në trashëgim mbretërinë që u bë gati për ju që nga krijimi i botës. ³⁵ Sepse pata uri dhe më dhatë për të ngrënë, pata etje dhe më dhatë për të pirë; isha i huaj dhe më pritët, ³⁶ isha i zhveshur dhe më veshët, isha i sëmurë dhe ju më vizitonit, isha në burg dhe erdhët tek unë". ³⁷ Atëherë të drejtët do t'i përgjigjen duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur dhe të dhamë për të ngrënë; ose të etur dhe të dhamë për të pirë? ³⁸ Dhe kur të pamë të huaj dhe të pritëm ose të zhveshur dhe të veshëm? ³⁹ Dhe kur të pamë të lënguar ose në burg dhe erdhëm te ti?". ⁴⁰ Dhe Mbreti duke iu përgjigjur do t'u thotë: "Në të vërtetë po ju them: sa herë ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre vëllezërve të mi më të vegjël, këtë ma bëtë mua. ⁴¹ Pastaj ai do t'u thotë edhe atyre që do të jenë në të majtë: "Largohuni nga unë, të mallkuar, në zjarr të përjetshëm, të përgatitur për djallin dhe engjëjt e tij. ⁴² Sepse pata uri dhe nuk më dhatë për të ngrënë, pata etje dhe nuk më dhatë për të pirë, ⁴³ isha i huaj dhe nuk më pritët, i zhveshur dhe nuk më veshët, i sëmurë dhe në burg dhe nuk erdhët të më shihni". ⁴⁴ Atëherë edhe ata do t'i përgjigjen duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur ose të etur, ose të huaj, ose të zhveshur, ose të lëngatë ose në burg dhe nuk të shërbyem?". ⁴⁵ Atëherë ai do t'u përgjigjet atyre duke thënë: "Në të vërtetë ju them: sa herë nuk ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre më të vegjëlve, këtë nuk ma

bëtë as edhe mua”. ⁴⁶ Dhe ata do të shkojnë në mundim të përjetshëm, dhe të drejtët në jetën e përjetshme”.

26

¹ Dhe ndodhi që, mbasi Jezusi i mbaroi të gjitha këto fjalime, u tha dishepujve të vet: ² “Ju e dini se pas dy ditësh janë Pashkët dhe Biri i njeriut do të dorëzohet për t’u kryqëzuar”. ³ Atëherë krerët e priftërinjve, skribët dhe pleqtë e popullit u mblodhën në pallatin e kryepriftit që quhej Kajafa. ⁴ Edhe bënin këshillë për ta zënë Jezusin me dredhi dhe ta vrasin; ⁵ por thonin: “Jo gjatë festës, që të mos bëhet ndonjë trazirë në popull”. ⁶ Tani, kur Jezusi ishte në Betani, në shtëpinë e lebrozit Simon, ⁷ iu afrua një grua me një alabastër me vaj të parfumuar shumë të kushtueshëm, dhe ia derdhi mbi kokën e tij, kur ai po rrinte në tryezë. ⁸ Kur e panë këtë gjë, dishepujt e tij u zemëruan dhe thanë: “Përse gjithë ky shpenzim i kotë? ⁹ Ky vaj, në fakt, mund të shitej shumë shtrenjtë dhe paratë t’u jepeshin të varfërve”. ¹⁰ Por Jezusi e mori vesh dhe u tha atyre: “Pse e shqetësoni këtë grua? Ajo kreu në fakt një vepër të mirë ndaj meje. ¹¹ Sepse të varfërit do t’i keni përherë me ju, por mua nuk do të më keni përherë. ¹² Sepse, duke derdhur këtë vaj të parfumuar mbi trupin tim, ajo e bëri për ta përgatitur trupin tim për varrim. ¹³ Në të vërtetë unë po ju them se kudo që do të predikohet ky ungjill, në gjithë botën, do të tregohet edhe çfarë bëri kjo grua, në përkujtim të saj”. ¹⁴ Atëherë një nga të dymbëdhjetët, me emër Judë Iskarioti, shkoi te krerët e priftërinjëve,

15 dhe u tha atyre: “Sa do të më jepni që unë t’jua dorëzoj?”. Dhe ata i numëruan tridhjetë sikla argjendi. 16 Dhe qysh atëherë ai kërkonte rastin e përshtatshëm për ta tradhtuar. 17 Tani ditën e parë të ndormëve, dishepujt iu afruan Jezusit dhe i thanë: “Ku don të shtrojmë për të ngrënë Pashkën?”. 18 Dhe ai u përgjigj: “Shkoni në qytet te filani dhe i thoni: “Mësuesi thotë: Koha ime është afër; do të bëj Pashkën në shtëpinë tënde bashkë me dishepujt e mi””. 19 Atëherë dishepujt bënë ashtu si i kishte urdhëruar Jezusi dhe përgatitën Pashkën. 20 Dhe, kur u ngrys, ai u ul në tryezë bashkë me të dymbëdhjetët; 21 dhe, ndërsa po hanin, tha: “Në të vërtetë unë po ju them se një nga ju do të më tradhtojë”. 22 Ata u pikëlluan shumë dhe secili prej tyre filloi të thotë: “Mos jam unë; Zot?”. 23 Dhe ai duke u përgjigjur, tha: “Ai që ka ngjyer bashkë me mua dorën në çanak, ai do të më tradhtojë. 24 Sikurse është shkruar për të, Biri i njeriut pa tjetër shkon; por mjerë ai njeri me anë të të cilit Biri i njeriut tradhtohet! Për të do të ishte më mirë të mos kishte lindur kurrë”. 25 Dhe Juda, ai që do ta tradhtonte, e pyeti dhe tha: “Rabbi, mos jam unë ai?”. Ai i tha: “Ti po thua!”. 26 Dhe ndërsa po hanin, Jezusi mori bukën, e bekoi, e theu, dhe ua dha dishepujve dhe tha: “Merrni, hani; ky është trupi im”. 27 Pastaj mori kupën, dhe falenderoi, dhe ua dha atyre duke thënë: “Pini prej tij të gjithë, 28 sepse ky është gjaku im, gjaku i besëlidhjes së re, i cili është derdhur për shumë për faljen e mëkatëve. 29 Dhe unë po ju them, se që tani e tutje unë nuk do të pi më nga ky fryt i

hardhisë, deri në atë ditë kur, bashkë me ju, do ta pi të re në mbretërinë e Atit tim”. ³⁰ Dhe, mbasi kënduan himnin, dolën jashtë te mali i Ullinjve. ³¹ Atëherë Jezusi u tha atyre: “Këtë natë të gjithë ju do të skandalizoheni për shkakun tim, sepse është shkruar: “Do të godas bariun dhe delet e kopesë do të shpërndahen”. ³² Por, mbasi të jem ngjallur, do të shkoj përpara jush në Galile”. ³³ Atëherë Pjetri duke u përgjigjur i tha: “Edhe sikur të gjithë të skandalizohen për shkakun tënd, unë nuk do të skandalizohem kurrë!”. ³⁴ Jezusi i tha: “Në të vërtetë po të them se pikërisht këtë natë, para se të këndojë gjeli, ti do të më mohosh tri herë”. ³⁵ Pjetri i tha: “Edhe sikur të duhej të vdisja bashkë me ty, nuk do të të mohoj kurrësesi”. Po atë thanë edhe të gjithë dishepujt. ³⁶ Atëherë Jezusi shkoi bashkë me ta në një vend, që quhej Gjetsemani, dhe u tha dishepujve: “Uluni këtu, ndërsa unë po shkoi aty të lutem”. ³⁷ Dhe mori me vete Pjetrin dhe të dy djemtë e Zebedeut, dhe filloi të ndjeje trishtim dhe ankth të madh. ³⁸ Atëherë ai u tha atyre: “Shpirti im është thellësisht i trishtuar, deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar bashkë me mua”. ³⁹ Dhe, si shkoi pak përpara, ra me fytyrë për tokë dhe lutej duke thënë: “Ati im, në qoftë se është e mundur, largoje prej meje këtë kupë; megjithatë, jo si dua unë, por si do ti”. ⁴⁰ Pastaj u kthye te dishepujt dhe i gjeti që flinin, dhe i tha Pjetrit: “Po si, nuk mundët të vëgjëlioni me mua të paktën për një orë? ⁴¹ Rrini zgjuar dhe lutuni, që të mos bini në tundim; sepse fryma është gati, por mishi është i dobët”. ⁴² U largua përsëri për herë të

dytë dhe u lut duke thënë: “Ati im, në qoftë se nuk është e mundur që kjo kupë të largohet prej meje pa u pirë prej meje, u bëftë vullneti yt!”. ⁴³ Pastaj u kthye dhe i gjeti përsëri që flinin, sepse sytë u ishin rënduar. ⁴⁴ Dhe, mbasi i la ata, u largua përsëri dhe u lut për të tretën herë, duke thënë të njëjtat fjalë. ⁴⁵ Pastaj u kthye te dishepujt e vet dhe u tha atyre: “Tani vazhdoni të flini dhe pushoni; ja erdhi ora, dhe Biri i njeriut do të bjerë në duart e mëkatarëve. ⁴⁶ Çohuni, të shkojmë; ja, ai që po më tradhëton është afër”. ⁴⁷ Dhe ndërsa ai ende po fliste, ja Juda, një nga të dymbëdhjetët, erdhi, dhe bashkë me të një turmë e madhe me shpata dhe me shkopinj, e dërguar nga krerët e priftërinjve dhe nga pleqtë e popullit. ⁴⁸ Tani ai që e tradhtonte u kishte dhënë atyre një shenjë, duke thënë: “Atë që unë do të puth, ai është; kapeni”. ⁴⁹ Dhe menjëherë iu afrua Jezusit dhe i tha: “Tungjatjeta, Mësues!”. Dhe e puthi përzemërsisht. ⁵⁰ Dhe Jezusi i tha: “Mik, çfarë ke ardhur të bësh?”. Atëherë ata iu afruan, vunë duart mbi Jezusin dhe e zunë. ⁵¹ Dhe ja, një nga ata që ishte me Jezusin, zgjati dorën, nxori shpatën e vet, iu hodh shërbëtorit të kryepriftit dhe ia preu veshin. ⁵² Atëherë Jezusi i tha: “Ktheje shpatën në vendin e vet, sepse të gjithë ata që rrokin shpatën, prej shpate do të vdesin. ⁵³ A kujton ti, vallë, se unë nuk mund t’i lutem Atit tim, që të më dërgojë më shumë se dymbëdhjetë legjione engjëjsh? ⁵⁴ Po atëherë si do të përmbusheshin Shkrimet, sipas të cilave duhet të ndodhë kështu?”. ⁵⁵ Në atë moment Jezusi u tha turmave: “Ju dolët të më zini mua me shpata dhe me shkopinj, si

kundër një kusar; e pra, çdo ditë isha ulur midis jush duke mësuar në tempull, dhe ju nuk më kapët.

⁵⁶ Por të gjitha këto ndodhën që të përmbushen Shkrimet e profetëve”. Atëherë të gjithë dishepujt e lanë dhe ikën. ⁵⁷ Dhe ata që e kishin arrestuar Jezusin e çuan te Kajafa, kryepriifti, ku tashmë ishin mbledhur skribët dhe pleqtë. ⁵⁸ Dhe Pjetri e ndoqi nga larg deri në pallatin e kryepriiftit, dhe, mbasi hyri aty, u ul bashkë me rojet për të parë fundin. ⁵⁹ Tani krerët e priftërinjve, pleqtë dhe gjithë sinedri kërkonin ndonjë dëshmi të rreme kundër Jezusit, për ta vrarë, ⁶⁰ por nuk gjetën asnjë; ndonëse u paraqitën shumë dëshmitarë të rremë, nuk e gjetën. Por në fund u paraqitën dy dëshmitarë të rremë, ⁶¹ të cilët thanë: “Ky ka thënë: “Unë mund ta shkatërroj tempullin e Perëndisë dhe ta rindërtoj për tri ditë””. ⁶² Atëherë kryepriifti u çua dhe i tha: “Nuk po përgjigjesh fare për çka po dëshmojnë këta kundër teje?”. ⁶³ Por Jezusi rrinte në heshtje. Dhe kryepriifti vazhdoi duke thënë: “Unë po të përbej për Perëndinë e gjallë të na thuash në se ti je Krishti, Biri i Perëndisë”. ⁶⁴ Jezusi i tha: “Ti po thua! Madje unë po ju them se në të ardhmen ju do ta shihni Birin e njeriut duke ndënjur në të djathtën e Pushtetit, dhe duke ardhur mbi retë e qiellit”. ⁶⁵ Atëherë kryepriifti ia shqeu rrobat e veta, duke thënë: “Ai blasfemoi; ç’na duhen më dëshmitarët? Ja, tani e dëgjuat blasfeminë e tij. ⁶⁶ Si ju duket juve?”. Dhe ata, duke u përgjigjur, thanë: “Ai është fajtor për vdekje!”. ⁶⁷ Atëherë e pështynë në fytyrë, e goditën me shuplaka; dhe disa të tjerë i ranë me grushta,

68 duke thënë: “O Krisht, profetizo! Kush të ra?”.
 69 Tani Pjetri ndënji përjashta, në oborr dhe një shërbëtore iu afrua duke thënë: “Edhe ti ishe me Jezusin, Galileasin”. 70 Por ai e mohoi përpara të gjithëve, duke thënë: “Nuk di ç’po thua!”. 71 Dhe kur ai po dilte në hajat, e pa atë një shërbëtore tjetër dhe u tha të pranishmëve: “Edhe ky ishte me Jezusin, Nazareasin!”. 72 Por ai përsëri e mohoi me be, duke thënë: “Unë nuk e njoh atë njeri”.
 73 Mbas pak edhe të pranishmit iu afruan dhe i thanë Pjetrit: “Sigurisht, edhe ti je një nga ata, sepse e folura jote të tradhton!”. 74 Atëherë ai nisi të mallkojë dhe të bëjë be, duke thënë: “Unë nuk e njoh atë njeri”. Dhe në atë çast këndoi gjeli.
 75 Atëherë Pjetri kujtoi atë që i kishte thënë Jezusi: “Para se të këndojë gjeli, do të më mohosh tri herë”. Dhe ai doli përjashta dhe qau me hidhërim.

27

1 Kur erdhi mëngjesi, të gjithë krerët e priftërinjve dhe pleqtë e popullit bënë këshill kundër Jezusit për ta vvarë. 2 Dhe, mbasi e lidhën, e çuan dhe e dorëzuan në duart e Ponc Pilatit, guvernatorit.
 3 Atëherë Juda, që e kishte tradhtuar, kur pa se e dënuan Jezusin, u pendua dhe ua ktheu krerëve të priftërinjve dhe pleqve të tridhjetë siklat prej argjendi, 4 duke thënë: “Mëkatova duke tradhtuar gjakun e pafaj”. Por ata thanë: “Po ne ç’na duhet? Punë për ty!”. 5 Dhe ai, mbasi i hodhi siklat prej argjendi në tempull, u largua dhe shkoi e u var në litar. 6 Por krerët e priftërinjve i mblodhën këta denarë dhe thanë: “Nuk është e ligjshme t’i vëmë në thesarin e tempullit, sepse është çmim

gjaku”. ⁷ Dhe, mbasi bënin këshill, me këtë denar blenë arën e poçarit për varreza të të huajve. ⁸ Prandaj këtë arë e quajtën deri ditën e sotme: “Ara e gjakut”. ⁹ Atëherë u përmbush ç’ ishte thënë nga profeti Jeremia që thotë: “Dhe i morën të tridhjetë monedhat prej argjendi, çmimin e atij që e çmuan, siç kishin çmuar bijtë e Izraelit; ¹⁰ dhe i shpenzuan për arën e poçarit, ashtu si më urdhëroi Zoti”. ¹¹ Dhe Jezusi qëndroi para guvernatorit; dhe qeveritari e pyeti duke thënë: “A je ti mbreti i Judenjve?”. Dhe Jezusi i tha: “Ti po thua!”. ¹² Pastaj krerët e priftërinjve dhe pleqtë e akuzuan, por ai nuk u përgjigjej fare. ¹³ Atëherë Pilati i tha: “A nuk po dëgjon sa gjëra po dëshmojnë kundër teje?”. ¹⁴ Por ai nuk iu përgjigj në asnjë fjalë, kështu që guvernatori u çudit shumë. ¹⁵ Tani me rastin e festave guvernatori e kishte zakon t’i lironte popullit një të burgosur, atë që populli kërkonte. ¹⁶ Kishin në ato kohë një të burgosur me nam, me emër Baraba. ¹⁷ Kur u mbloodhën njerëzit, Pilati i pyeti ata: “Kë doni t’ju liroj, Barabën apo Jezusin, që quhet Krisht?”. ¹⁸ Sepse ai e dinte mirë se atë ia kishin dorëzuar nga smira. ¹⁹ Dhe ndërsa ai po rrinte në gjykatë, gruaja e tij i çoi fjalë: “Mos u përziej aspak me çështjen e atij të drejti, sepse sot kam vuajtur shumë në ëndërr për shkak të tij”. ²⁰ Por krerët e priftërinjve dhe pleqtë ia mbushën mendjan turmës që të kërkonte Barabën, dhe Jezusi të vritej. ²¹ Dhe guvernatori duke vazhduar u tha atyre: “Cilin nga të dy doni që t’ju liroj?”. Ata thanë: “Barabën!”. ²² Pilati u tha atyre: “Ç’të bëj, pra, me Jezusin, që quhet Krisht?”. Të

gjithë i thanë: “Të kryqëzohet!”. ²³ Por guvernatori tha: “Po ç’të keqe ka bërë?”. Mirëpo ata po bërtisnin edhe më fort: “Të kryqëzohet!”. ²⁴ Atëherë Pilati, duke parë se nuk po arrinte gjë, madje se trazimi po shtohet gjithnjë e më shumë, mori ujë dhe i lau duart para turmës, duke thënë: “Unë jam i pafaj për gjakun e këtij të drejti; mendojeni ju”. ²⁵ Dhe gjithë populli duke u përgjigjur tha: “Le të jetë gjaku i tij mbi ne dhe mbi fëmijët tanë!”. ²⁶ Atëherë ai ua liroi atyre Barabën; dhe mbasi e fshikulloi Jezusin, ua dorëzoi, që të kryqëzohet. ²⁷ Atëherë ushtarët e guvernatorit, mbasi e çuan Jezusin në pretoriumin e guvernatorit, mblodhën rreth tij gjithë kohortën. ²⁸ Dhe, pasi e zhveshën, i hodhën mbi trup një mantel të kuq. ²⁹ Dhe i thurën një kurorë me ferra, ia vunë mbi krye dhe i dhanë një kallam në dorën e djathtë; dhe, duke u gjunjëzuar përpara tij, e përqeshnin duke thënë: “Tungjatjeta, o mbret i Judenjve!”. ³⁰ Pastaj e pështynë, ia morën kallamin dhe me të i binin në kokë. ³¹ Dhe, mbasi e përqeshën, ia hoqën mantelin dhe e veshën me rrobat e tij; dhe e çuan për ta kryqëzuar. ³² Dhe duke dalë, takuan një njeri nga Kirena, që quhej Simon, të cilin e detyruan ta mbartë kryqin e Jezusit. ³³ Dhe, kur arritën në vendin që quhej Golgota, domethënë “Vendi i kafkës”, ³⁴ i dhanë të pijë uthull të përzier me vrer; por ai, mbasi e provoi, nuk deshë ta pinte. ³⁵ Mbasi e kryqëzuan, i ndanë me short rrobat e tij, që të përmbushej ç’ ishte thënë nga profeti: “I ndanë ndërmjet tyre rrobat e mia dhe hodhën short mbi tunikën time”. ³⁶ Pastaj u ulën dhe e ruanin. ³⁷ Përmbi krye të tij, i vunë gjithashtu motivacionin e shkruar të dënimit

të tij: “KY ËSHTË JEZUSI, MBRETI I JUDENJVE”.³⁸ Atëhere u kryqëzuan bashkë me të dy cuba, njeri në të djathtën dhe tjetri në të majtën.³⁹ Dhe ata që kalonin andej e fyenin duke tundur kokën,⁴⁰ dhe duke thënë: “Ti që e shkatërron tempullin dhe e rindërton për tri ditë, shpëto vetveten; në qoftë se je Biri i Perëndisë, zbrit nga kryqi!”.⁴¹ Po ashtu, edhe krerët e priftërinjve, bashkë me skribët dhe me pleqtë, duke e tallur, i thonin: ⁴² “Ai i shpëtoi të tjerët dhe nuk mund të shpëtojë vetveten; në qoftë se është mbreti i Izraelit, le të zbresë tani nga kryqi dhe ne do të besojmë në të; ⁴³ ai ka besuar në Perëndinë; le ta lirojë tani në qoftë se e do me të vërtetë, sepse ka thënë: “Unë jam Biri i Perëndisë””. ⁴⁴ Po ashtu e fyenin edhe cubat që ishin kryqëzuar me të. ⁴⁵ Që nga ora gjashtë deri në orën nëntë errësira e mbuloi gjithë vendin. ⁴⁶ Rreth orës nëntë, Jezusi briti me zë të lartë duke thënë: “Eli, Eli, lama sabaktani?”. Domethënë: “Perëndia im, Perëndia im, përse më ke braktisur?”. ⁴⁷ Dhe disa nga të pranishmit, kur e dëgjuan, thanë: “Ky po thërret Elian”. ⁴⁸ Dhe në atë çast një nga ata vrapoi, mori një sfungjer, e zhyti në uthull dhe, mbasi e vuri në majë të një kallami, ia dha për ta pirë. ⁴⁹ Por të tjerët thonin: “Lëre, të shohim në se do të vijë Elia për ta shpëtuar”. ⁵⁰ Dhe Jezusi bërtiti edhe një herë me zë të lartë dhe dha frymë. ⁵¹ Dhe ja, veli i tempullit u shqye në dy pjesë, nga maja e deri në fund; toka u drodh dhe shkëmbinjte u çanë; ⁵² varret u hapën dhe shumë trupa të të shenjtëve që flinin u ringjallën; ⁵³ dhe, të dalë nga varret mbas ringjalljes së Jezusit, hynë në qytetin e shen-

jtë dhe iu shfaqën shumëkujt. ⁵⁴ Tani centurioni dhe ata që bashkë me të ruanin Jezusin, kur panë tërmetin dhe ngjarjet e tjera, u trembën shumë dhe thanë: “Me të vërtetë ky ishte Biri i Perëndisë!”. ⁵⁵ Ishin aty edhe shumë gra që vërenin nga larg; ato e kishin ndjekur Jezusin që nga Galilea për t’i shërbyer; ⁵⁶ midis tyre ishte Maria Magdalena, Maria, nëna e Jakobit dhe e Ioseut; dhe nëna e bijve të Zebedeut. ⁵⁷ Edhe si u ngrys, erdhi një njeri i pasur nga Arimatea, me emër Jozef, i cili ishte edhe vet dishepull i Jezusit. ⁵⁸ Ai shkoi te Pilati dhe i kërkoi trupin e Jezusit. Atëherë Pilati dha urdhër që t’ia dorëzonin trupin. ⁵⁹ Dhe Jozefi, mbasi e mori trupin, e mbështolli me një pëlhurë të pastër, ⁶⁰ dhe e vendosi në varrin e vet të ri, që ai kishte hapur në shkëmb; pastaj rrokullisi një gur të madh në hyrje të varrit dhe u largua. ⁶¹ Dhe Maria Magdalena dhe Maria tjetër rrinin aty, ulur përballë varrit. ⁶² Dhe të nesërmen, që ishte mbas ditës së Përgatitjes, krerët e priftërinjve dhe farisenjtë u mbledhën te Pilati, ⁶³ duke thënë: “Zot, na ra në mend se ai mashtruesi, sa ishte gjallë, tha: “Pas tri ditësh unë do të ringjallem”. ⁶⁴ Prandaj urdhëro që varri të ruhet mirë deri në ditën e tretë, se mos vijnë dishepujt e tij natën e ta vjedhin trupin dhe pastaj t’i thonë popullit: “U ringjall së vdekuri”; kështu mashtrimi i fundit do të ishte më i keq se i pari”. ⁶⁵ Por Pilati u tha atyre: “Rojen e keni; shkoni dhe e siguroni varrin, si t’ju duket më mirë”. ⁶⁶ Dhe ata, pra, shkuan dhe e siguruan varrin dhe, përveç rojës, vulosën gurin.

28

¹ Tani në fund të së shtunave, kur po zbardhte dita e parë e javës, Maria Magdalena dhe Maria tjetër shkuan për të parë varrin. ² Dhe ja, ra një tërmet i madh, sepse një engjell i Zotit zbriti nga qielli, erdhi dhe e rrokullisi gurin nga hyrja e varrit dhe u ul mbi të. ³ Pamja e tij ishte si vetëtima dhe veshja e tij e bardhë si bora. ⁴ Dhe nga frika e tij, rojet u drodhën dhe mbetën si të vdekur; ⁵ por engjëlli, duke iu drejtuar grave, u tha atyre: “Mos kini frikë, sepse unë e di se ju kërkon Jezusin, që u kryqëzua. ⁶ Ai nuk është këtu, sepse u ringjall, sikurse kishte thënë; ejani, shikoni vendin ku qe vënë Zoti. ⁷ Shkoni shpejt t’u thoni dishepujve të tij se ai u ringjall së vdekuri; dhe ja, po shkon përpara jush në Galile; atje do ta shihni; ja, jua thashë”. ⁸ Ato, pra, u larguan me të shpejtë nga varri me frikë dhe me gëzim të madh; dhe rendën ta çojnë lajmin te dishepujt e tij. ⁹ Dhe, ndërsa po shkonin për t’u thënë dishepujve, ja Jezusi u doli përpara dhe tha: “Tungjatjeta!”. Atëherë ato u afruan, i rrokën këmbët dhe e adhuruan. ¹⁰ Atëherë Jezusi u tha atyre: “Mos kini frikë, shkoni të lajmëroni vëllezërit e mi që të shkojnë në Galile dhe atje do të më shohin”. ¹¹ Ndërsa ato po shkonin, ja që disa nga rojtarët arritën në qytet dhe u raportuan krerëve të priftërinjve të gjitha ato që kishin ndodhur. ¹² Atëherë këta bënë këshill me pleqtë dhe vendosën t’u japin ushtarëve një shumë të madhe denarësh, ¹³ duke u thënë atyre: “Thoni: Dishepujt e tij erdhën natën dhe e vodhën, ndërsa ne po flinim. ¹⁴ Dhe në qoftë se kjo i shkon në vesh guvernatorit,

ne do ta bindim dhe do të bëjmë në mënyrë që ju të mos kini merak”. ¹⁵ Dhe ata i morën denarët dhe bënë ashtu si i kishin mësuar, dhe kjo e thënë u përhap ndër Judenjtë deri ditën e sotme. ¹⁶ Pastaj të njëmbëdhjetë dishepujt shkuan në Galile, në atë mal që u kishte caktuar Jezusi ¹⁷ dhe, kur e panë, e adhuruan; por disa dyshuan. ¹⁸ Pastaj Jezusi u afrua dhe u foli atyre duke thënë: “Mua më është dhënë çdo pushtet në qiell e në tokë. ¹⁹ Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë, ²⁰ dhe duke i mësuar të zbatojnë të gjitha gjërat që unë ju kam urdhëruar. Dhe ja, unë jam me ju gjithë ditët, deri në mbarim të botës. Amen”.

Bibla e Shenjtë
The Holy Bible in Albanian

Public Domain

Language: shqiptar (Albanian, Tosk)

Translation by: Albanian Bible Society

This Bible is in the PUBLIC DOMAIN in the United States. You may copy it freely.

2014-09-04

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 9 Oct 2020

92fc4cc0-e5ee-58a5-884d-3139a6413894